

ששהוא חיזב בהליך הרלו
בזוזו עמד לא עשה כלו
ה וטבר נדלקה שוטעל
חצובתו י חצר שיש לה
ברושים ברוח זו לא העית נ

בוב מילר מנסה גודל מפוצץ
במבחן הרים כה גודל מפוצץ

בבמו נחתצי שעה או יותר עבר גלן מן השוק הרלקה ובכמתה היה לבבותה או לסלקה עשויה: אחר הפלחה ואין האור נטלת וההזרלות שאסורה לדחוק בדין גופו או למונען לאורה אסורה: נר

פרק רביעי

א במאנה נרות הו א מלך בחנוכותה. מצוותה שיחוה

כל בת ובות מדריק נו אשר ואבן שחן
אונשי הבית מרוכנן בין של לאהה בו אלאר אדים אודה
והמהדר את המזינה מלוק נרזה במנין אונשי הבית נר
לכל אחד ואחד בין אונשים בין נשים, והמהדר יותר על
זה ווועשה פנזה סן המודבר מלוק נר כלב אחד בלה
הראשון ומושיף והוליך בכל ליכה ולילך נר אודה
ב בעיד הר שחו אונשי הבית עשרה, בללה הראשון
מלוק עשרה נהוז ובכלל שיע עשרים ובכלל שלשים
שלושים עד שנומיא מלוק בלט שמוני טבעונים נהוז
ג פונגן פישוט בכל עיטין בפדרר שחו כל אונשי הבית
מדליקן נר אחד בללה הראשון ומושפנן והוליך נר
בללה נר שנומיא מלוק בלט שמוני טבעוני נהוז
בן שחו אונשי הבית מרוכנן בין שהה אדים מלא
ד גו שיט לו שתי פיות עלה לשען בעי אדים מלא
קעה שען ווקפה פרילווע. אם כפה עלה כל כל
פתחה ופתילה נשבת בור אהה. לא כפה עלה כל
געשית כבודות ואפילן בער אהר איניה נחשבת: ח' אין
דרליקן נהוז תעבה קודם שתשקב החמתה אלא עס
שקיירקה לא מאהערן ולא מקדרמן, שכבה או הוד ולא

四百四十一

תְּלִימָדָה בְּבֵית-הַמִּזְבֵּחַ

פ"ד ז כהה כהה זה שולח זה

בגמראין ובתורתם יס רשות מודען מה
מן סתדרין שמן מה שמוציאו שום סדרין
יזום בפן חמוץין כל לול וולע כהן גור
בן כל רשות ומי מודען נך וזה נון נון

ג. כנראה מושג הגדיל יחסית את גודל המרחב

בְּלֹא קַעֲדָה וְלֹא
בְּלֹא קַעֲדָה : :

הבדיליק עם שקיעת החמה מודליך
ונון זה יאנט מודליך, וזרק ש
אנני זוק להדרליה (ז) פעם אהיה
ו- (ז) כל פוחשנמנן ובל הזרולו
נד שבת, לפי שאסרו להשתמם

(5)

Sofr, Noses 1462-1829

שיל"ת

ספר

הילדושלי

חתם סופר

השלם המפואר
על הש"ם

מסכת שבת

פרק א - ג

מאת רבינו משה סופר זצוק"ל
בעל שו"ת "חתם סופר"

יצא לאור על ידינו לאשונה בשנת השמ"א
וועה יונא לאור במחוזה מושכלות חדש ומשמעות
על ידי מבן להוציא ספרים ותקור בתבי יד ע"ש החותם סופר ז"ל
עה"ק ירושלים תובב"א
תשע"ז

מהדורות دمشق אליעזר

בכיתו ועליה מוטל מצות הדלקה, על כרחה יצא לחוץ להדלקיק, מכל מקום אם יש כאן זכר המכדליך, אין מן החסידות שתחמיר על עצמה בוה ותביא עצמה לידי חשדא, והשתא אע"ג שכולם מדליקין בפנים, מכל מקום מנוגה הראשון לא זו מקומו, כי"ל נכוון בעזה". (מהדור'ב)

בית שמיי אומרים יומם ראשון מדליק שמנה מכאן ואילך פוחת וחולך, וב"ה אומרים יומם ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף וחולך וכן טעמא דב"ש כנגד ימים הנכנים, וטעמא דב"ה כנגד ימים היוצאים. אמרו בגמרא (לקמן כג ע"ב) על דרגיל בשרגא הוין ליה בנימ תלמידי חכמים. כי הדלקת מנורה גורם הצלחה בתורה, הן לחודוי, כפטור ופרח (שמות כה לג) יציצים ופרחים לתורה, הן לאוקמא גירסא לזכרון רעל זה מרמז משוקרים (שם). והנה לעת זקנה מוסיף וחולך השכל, בישישים חכמה ואורך ימים תבונה (איזוב יב' יב), ובהיפוך כי גירסא דין קותא אדם זכר וזקנה משכת. ועל כן ב"ש דהיו מחודד טפי (במאות יד ע"א) ולא צריך להדלקיק כי אם להוסיף זכרון, והוא פוחת לעת זקנה, ע"כ פוחת וחולך, וב"ה הדליקו להוסיף חידוד, ע"כ מוסיף וחולך.

[תו"ט בראשית קעט ד"ה בפרק]

ל

טעמא דב"ש כנגד פרי התג וטעמא דב"ה דמעליין בקדש ואין מוריידין]. צריך לומר פרי החג שני, דקיי אackyת שבעים אמותן כן ע' פרים, כפירוש רשי' בפרשtn פנחס שם (קט' ייח'). וכן דהני נרות המה נגד אור שלעתיד לבואו, צדיקים מתרפאים ורשעים נדונים (ע"ג

וביתו זו אשתו, שעיל ידי קדושתו עמה בחשמש יובדק לאור נר אלקים חנווכו וכל התנהגו. ודרשות ח"ב קעט ד"ה ור' מהדור'ק ס"ד א]

מצות הנוכה נר איש וبيתו. פירוש על דרך אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחינו ושמרו דרך ה' (בראשית יח יט). והמהדרין נר כל אחד ואחד, על דרך ווכרתי את בריתך יעקב ונור' (ויקרא כו מב), פירש רשי' כל אחד כדאי לעצמו בעלי זכות אביך. והמהדרין מן המהדרין בית שמיי אומרים פוחת וחולך, על דרך יזרוי, כי בעורה בתקלה אחר הנס היו צדיקים גמורים, אך כל מה שהוסיף להם הקב"ה טובות היו פוחדים והולכים עד שהחריבו בית שני. ובית הלו סבירא فهو הס שלא להזכיר כי אם הודהה ושבה על ניסיו ונפלאותיו, לא על מה שקלקלנו אנחנו, על כן (נוסיף) [מוסיף] וחולך, מעlein בקדש ולא מוריידין, וק"ל.

[דרשות ח"ב קעט ד"ה מצות, מהדור'ק ס"ז ד]

והמהדרין. ראיתי מי שנטקשה Mai טעם לא לא נרט באהה שטדריך בון נהיגי נשי דידן להיות מן המהדרין בט' והיכא דלביא זכר והיא מדלקת, היא מוספה והולכת והרי היא ממהדרין מן המהדרין, ומאי טעם לא תהיה מההדרין. ונלעפ' עד בתקילה כשתקנו נר איש וביתו על פתח ביתו מבחוץ, ונמצא בישראל מהדרין שייצאו לחוץ והדלקו בעצם נוסף על הדלקתו של בעל הבית, אז לא נמצא שום אשה שתהיה מההדרין, כי אין כבודה לצאת בחוץ ברשות הרבים לעתות ערב ולהדלק בין האנשים, נהי אם אין האיש להדלק בבחוץ

פדרס אליעזר

בד'. נר תנכה השער אפרים (ס"ג מב) והא"ר וס' תרעא סק"ג) תידין משום דاشתו כנפו, ועיין בברכ"י ושם סק"ב). ל. וזה ביאור המ"ד דיטעם ב"ש כנגד ימים הנכנים, ר"ל כנגד ימי הבחרות תחילת כניסה לטולם שבהם הזכרון בתוקפו, וטעם ב"ה כנגד ימים הוציאים,

רכום בנו
איש וביתו
ונכחדין
ובמהדרין
המחדדין

כג' [גשים חיבות בנה הנוכה שאף הן היו באותו[n] הנס]. אשר נתקשה קצת להסבירים וכך[n] הן היו באותו[n] הנס סברא דאוריתא היא (עיין תוס' מגילה ד ע"א ד"ה שאף) לחייב נשים במצוות עשה שהזמן גרמא, הא אביהון דכלהון תפילין דילפין כל התורה מהם לפטור מצוות עשה שהזמן גרמא (קידושין לד ע"א), ותפילין גופייהו כתיב בהו סוף פרשת בא (שםות יט ט) כי ביד חזקה וגור, והרי נשים היו באותו[n] הנס ואפילו הכי פטורין מתפילין, וא"כ הוא הדין כל מצוות עשה שהזמן גרמא אף על פי שהיו באותו[n] הנס יפטרו, אלו דברי פר"מ.

למה אין
למדים נשים
מתפלין
שנשים
פיטה או
שחי באותו[n]
הנס

ס"י סבר
הבדלקה
כדוצה
אתמול גע
ההדרקה
דש"

הפלין אינם
משמעות צי"מ
לחיה, אלא
מחוק אהבת
אהובים לשיא
כל אחד חותם
אהבת חברו

אבל האמת יורה דרכו, דתפילין אינם מטעם יציאת מצרים לחיה, כי הוא מחוק אהבת אהובים לישא כל אחד חותם אהבת חבירו על עצמו קצץ, וכດכתייב (שה"ש ח ו') שימני כחותם על לבך כחותם על ורועך כי עזה כמוות אהבה, וכן כתוב החסיד בעל חותם הלבבות (בפתחה לשער ההיכוד) קצץ, ולכן אמרו חז"ל (ברוכות ו ע"א) הקב"ה מניח תפילין, ותפילין דMRI עלמא מי כחיב בהו אהבת ה' את ישראל, והני דידן מי כתיב בהו אהבתינו את ה' וקיבלה על מלכותו ויחודה וכדכתייב בפרשת שמע ובפרשת והיה, ושם לא נזכר יציאת מצרים כלל. אך הוואיל וגם זה מעורר האהבה לזכור חסדו אשר עשה לנו בעצמנו ממצרים, על כן לסתני' בעלמא אמר בשעה שנחחות אהבת ה' לנו על חותם לבנו נזכיר גם את זה, ואינו אלא סני', והפטור מעיקור החותם לא נתחייב בסעיף מסעיף המזויה שהוא יציאת מצריםAuf*"* שהיא באותו[n] הנס.

אין שיר לחיב
נשים אלא
במציאות
שעליהם נתקן
בשביל הנס
ולא שיק לחייב נשים שאף הם היו באותו[n] הנס
אלא בפסח חנוכה ופורים, וגם בסוכה לולי האזורה (כסוכה כה ע"א), משום שככל עיקור המזויה לא נתקן אלא בשביל זה, אבל לא בתפילין וכן במצוות שעיקור המזויה וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה', ועל דרך אגב נזכיר גם יציאת מצרים (במודרך טו מא), וכותב ב"י (או"ח סי' ח ס"ד

והוא הרין דקשה נמי למה לי זכור ושמור בדבר אחד לחיב נשים [בקידוש היום] (שבשותה כ ע"ב), תיפוק ליה דברכות שלושת הילדה שבת ביציאת מצרים (דברים ה טו), ואמרנן בפרק ערבי פסחים (קיי ע"ב) ذרכיך לומר בקידוש היום זכר ליציאת מצרים וכתבו תוס' שם (ר"ה למאן) דפרק בא"ת ב"ש - וגל, שהם בגמטריא ט"ל מלאכות שנאמרו בשבת זכר ליציאת מצרים עיי"ש, ואם כן פשיטה רננים חיבות שאף הן היו באותו[n] הנס, ולמה לי היקשה דזכור ושמור.

למה אין נשים
%;">חובות ביצירת
קסטע שהו
באותו[n]
הנס

וכן יש להקשות בפרק התחלה (מנחות כג ע"א) דאמר ר' יהודה ומא חוטי אפרוזומה דאיןשי ביתיה, ומקשה הש"ס מדמי שמע מינה ס"ל ליליה וממן ציצית אם כן אמר מברך בכל צפרא עיי"ש, ומאי קושיא, דלמא לעולם ס"ל ליליה לאו וממן ציצית, והוא דחיבות נשים במצוות מוסום שהן היו בנס יציאת מצרים וכותב במצוות יציאת מצרים (במודרך טו מא), וכותב ב"י (או"ח סי' ח ס"ד

فردס אליעזר

"וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עניין וכתבתם על מזוחות בירך ובשעריך (ונבריס ו ח), והם תפלה של יד ותפלה של ראש והמוחה, וכולם גורמים לחזור את הבורא ולאhabו בלב שלם ולכסוף לו, וכמו שאמרו הכתוב בתקין זכרון אהבת האותבים שימני כחותם על לבך כחותם על זהועך וגוו' (שה"ש ח ו').

נפש". קצצא. השואל - הג"ד בוגם איגר ז"ל. קצבע. ובדרשות (ח"ג שו ר"ה וכלה, מהוזק קנ"ד א) כתיב: "תפילין הוא מחוק אהבת אהובים שמוסרים צורחותיהם ופרצוף חותמיהם זה אלה מחמות אהבה... והקב"ה מניה תפילין באהבתו את ישראל, וישראל מניהים תפילין באהבתם את הש"ת". קצגן. ז"ל שם:

פטורות מן העיקור לא יתחייבו ממשום שהיה בני יציאת מצרים, וזה פשוט.

[נשוחת או"ח ס"י קפה ד"ה יקרת]

מצרים וקריעת ים סוף כנ"ל עפ"י המדרש, וכן שמירת שבת עיקרו זכרון למשיח בראשית, וסעיף סעיפי' הם זכר ליציאת מצרים, ואלו היו נשים

בעזה". מה שchnani הש"ת שבת חנוכה תקעה"ל. פק"ק פ"ב יע"א.

שבת ב"ג ע"א סוגיא הרואה נר חנוכה צריך לברך哉.

ויש להוכיח דהכל כמ"ד דמפיק מלא תסור, הוכת במל"כ דלהposekim דסבירא להו דמצוות לראות נר חנוכה, דאפשרו אם מדליקים עליו בביתו מברך על הוויה, דגופו לא נפטר, ואם הוא במקומ שאין יהודים צריך להדליק כדי שיראה נר חנוכה על כל פנים, ועיין ב"ח ריש ס"י תרע"ז ומג"א שם סק"א ב', ובשו"ע סימן תרע"ז סעיף ג', ועיין פר"ח ריש ס"י תרע"ז, אם כן קשה אמאי באמות לא נתקנה ברכה לוואה אשר קדשנו במצותו וצינו לראות נר חנוכה. ואע"ג דכתבו חוטש' בטוכה מ"ז ע"א ד"ה הרואה וכור' דלא תקון ברכה לוואה שאין העושה מברך, תירוץ זה יעדך בשאר מוצות שאין הראה מצוה מוטלת על האדם, נהיadam אוירע במקורה שרואה עשויה המצוה, מצוה קעביד ממשום ברוב עם הדעת מלך כמו שכותב מג"א סימן קמ"ז סק"א מסוגיא דיוםא דף ע' יע"א, אבל מכל מקום אינה מצוה בפני עצמה שתהייה מוטלת על הגוף, אבל בנה חנוכה אי נימא דמי שמדליקים עליו בביתו צריך להשתדלות שיראה נר חנוכה, אם כן אמאי הרואה מברך ב' ולא ג' אשר קדשנו במצוותו וצינו לראות נר חנוכה.

ועל כרוחך צריך לומר ממשום דהחייב לראות על כל פנים נר חנוכה היא מצוה מחרוזת לגמרי מדרבן, שלאআתיא בקהל וחומר הנ"ל

רב ירמיה אמר הרואה נר של חנוכה צריך לברך [וכו] והיכן צינו רב אויא אמר מלא תסור, רב נחמי אמר שאלה אליך וכו'. הרמב"ם סוף הלכות ברכות (פי"א ה"ג) וכן בספר השרשים (סה"מ שורש א) כתוב דברת נר חנוכה וצינו הוא מלא תסור, ורמב"ן שם בספר השרשים (ד"ה והנה בכא) השיג מצווה דרבנן שעיקרה נוסד על דאוריתא, אותה אסמכה על לא תסור, דהרי עיקור הפרשה (דברים ז ח-יג) מיידי כי יפלא דבר למשפט, ועלה קאי לא תסור, אם כן לא אסמכה עללה אלא כל ההוטפות שהוטספו חז"ל לקיים דברי תורה, אבל מצות מחודשות כגון חנוכה ופורים דלית להו שרשמן התורה, כל hei אסמכה אקרה שלא אליך ויגדך, וכדי נחמה דשמעתין דסבירא ליה היב, אלו דבריו ז"ל.

מחלוקת
הרמב"ם
והרכב"ן אס
נד חנוכה
טביזו מליא
הסור או
מיישאל אליך'

ואני אומר דודאי עיקור פורים וחנוכה רמה בתורה מקל וחומר דפסח, השטה מעבדות לחירות אמורים שירה ממות לחים לא כל שכן, כמובן קל וחומר זה פ"ק דמגילה (יד ע"א), וכל וחומר דאוריתא הוא, אלא דבاهאי קל וחומר לית לנו אלא לקבוע יום לכבודה להודרות לו, אבל לקרות מגילה ולשלוח מנות וכדומה ולהדליק נרות ולקרות היל בתקונת, זה מצוה נוספת של תורה, והוא בכלל לא חסור, ואני שפירקנת.

חנוכה ופורים
על קדום פ"ק
דאורייתא
וממצוותיהם
בכל לא
תסור'

פרדס אליעזר

קען. מעעם כת"ק. נדפס בקובץ האה"ל (חוברת ז-יח תש"כ ס"א). קצתה. עי' לעיל כב ע"א ד"ה כסולה
ובהכינויים שם

⑨ Sofes, Yaakov Shalom

ספר

תורת חיים

והוא חיבור נפלא על שולחן ערוך אורח חיים

ברך ב: מסימן ר"ב עד סימן רס"ה

משסימן תקמ"ט עד סימן ת"ד

כל אלה מעשי תקפו וגבורתו של
הגאון האדריר, חריף ובקי עצום, צדיק וענוי, בקש"ת

רבי יעקב שלום סופר זצוק"ל

ראב"ד ק"ק פעםט יצ"ז

בנו של גאון ישראל וקדושה, צפ"ע, רבן של ישראל

מרן רבי חיים סופר זצוקלה"ה

בעיל שו"ת מהנה חיים ושא"ם

עם ספר

גליוני תורה חיים

והוא הגנות וציוגם על שולחן ערוך אורח חיים ח"ג

המופיעים בזה לראשונה מעצם בתב' יד קדרשו

יצא לאור בשנת תשס"ב לפ"ק, על ידי

יוסף יודא סופר

ט"ו תרע"ה

ס"א, עשויות שהיתה ווילך בלב הוות ובו למושג שמכבה ומדלקה לשם מזווה. עין כבושים להם קימן דס"ס עילאי, צדקה מתקבב לה דוקה נאטלך נון פאה הכל נדר חנוכת הין ואולדלק נומת, אין מושג מיליך דלן ללך ונולך מזוה נפש עולם ומפקין.

ס'ב, מיריך שיתון שמון בnder בדי ישוער קודם הדרלקה. עין
מי הדרס מרעיע' פכאנט צס ח'ל' מקנילא זולוי טיסיס זו כל
ישיטו שמן זו קודס טזילקפא, עין מאיר'ס סיק מהו'ה טמן
טמן'ג' נטה דטה' נטה' נטה' דטה' דטה' דלה' טיס יט דמן' כבשער
אלטיט הש נינן זאיזן דעריך נלאו' זאיזן מאיס דטפס דלה' צווקין
אומ'ל זאיזן סל' דן' טטה' וטט' סט' טט' זאיזן זאיזן זאיזן
טפי כוונתו כרעל'ו מ' גוועליך' צאטמאך מלה'ה' שמן הון גיריך נדרך צעה
טפי.

שם, ונ"ל דמי' שלא הפלל מושיב ובו, גם השולח בנה
הקן קדיליק קוטס מעריך ודע דונכטס"ג מנד"ק מהב דנוקג
לאDELIK קוטס פטילם ערוצים, חכל במקד"ג מוח מוח וכמג
חוור למינאג לאDELIK אהר חיטלה ערוציט יוש"ס, ושין מס ספקל
פומ"ג בותה מה' כוה, וכממחא"ק ק. אכטיל דצק יעקב כטימן כ"ג
ונגע דיט לסתפנון מעריך מחולס מצוז דמדיי קוטס מה'
ברכשומי יונס' יו"ס, לפ' ספיקום הפלטמ"ג זאנקל עט' קהן ליקוי

וילרומי ניטול שיקר וכן קדולקה כבש צמחים פלנוטים מערביים.
וכוונתם (מג'ה) היה לשלוח נזיריהם סמליהם יסמכם מניימי, כי"ל דה' ג' ר' יוסטם יט' לו מסלומיס מהר צומפְּנָן' ב' חפיות צמו"ש, חכל
ר' מנוסה ה' רון מקינה ה' ט' טכנה, וכונקמי' ה' ס' סלכמם. ותג'תויי לדב' ר' יעקוב נקוניטם היוזבי דיטיס לר' יוסטם ה' ר' נרכום
ב' צופ'ילא הו' י"ח ח'ל' הקכס הצעלה כמאר' מתרין פורה ניכיתו
וניכיטה' ע' מדר' קוזם מעריב' כמג'ור ברג' ה' זמרא' ע' זמרא' ע'
ונעל' ו' פג'ה כ' ייע'ו' (ב') לאחסן ערבית קודס צדלאקו' וג' ר' צ'ל'.

ל'זט ח'זען

ס"א, כל השטנים והפטולות בשידורים. עיין **גנזי סדר רוח**
תלוקון נסמן כרופא וכו', ועיין פ"י יוסע נצמת כסוניל
בכמלה נד"ס קמל רב טונה, ועיין פ"ז מורי מאכל"ס סיון
ולו"ה סיקון י"ד. ועיין צוֹלָן ומסיג מלול'ג ח"ל סיקן צמ"ע
ס **מלוקיס נסמן גונולגה.**

שם, ומיהו שמן וזה מצווה מן המובהך. עין נקול סופר
ב' למלה מומת מנסה לדחקה וה' חמץ יכול לקיים מיום ג' ו'
ונכון נגמוץ זים וגלי יסוא לאפנינו צאן כלל, ה' חצן צהס יקם משלגר
תניות צהס צוז יכל לסתן בס לאפנינו, וה' חס יקח שיטס דנן זים
זוז צויר קייק גל' יקיס לו נமחר צאן כלל, מ' ישפה יוש' ז'.

שם, ואפיו בלילה שבה ובו). עין פמ"ג מ"כ' ("donegal") נמנס מומח, ומי י"ל מכו רצצת הנכס צמה יסתפק ממן, ומי דמנס סול סנת יופר לדיל ומישין צמה יסתפק ש כנ"מ, וצמל י"ל דשי ולט מישיקן קיטפקן ויתגע מטעו עי' חטם וכ"ק קם יטן פרלט יופר מטצעו עכ'ג.

מג"א סק"א, בשדרות לנ"ח, אובל לא להשתמש, וכמג' קרגל מלכונס קוינו צבנתם ע"כ, והויש יוזע מ"ס צמ' גל מנדיע נ"ז.
ע"פ. עיון במקומ"ק וז"ק.

שם, יש לחק מושעות הנוטך בבייח"ג, וכמוהו מסקה טב
כימו שולם זכר נמיין קדושים, לחין ליקח ששות מגניות כל
מי פלום טלאס, ושין פלמ"ג צה"ה נמיין צנ"ל הוות ו'
מלהוק ניגר חטא, והוא סדין חמק הילו ניגר חטא עין
ג'וינט ג'וינט

מג'א סק'ג, וריש'ל בחשו). עין נכווי סכל ועין נמיי
ס'.

שם. עיין מאגר"ס סיק סיון פ"ט ח'ל' פ'אדר סאלן ממטו מה' נססן מי סאלן נירך סקטיש' נססט אליטלון פרי מזבז הא' ינץ' דהיל' פיש' וו'ו', ומוא' סמכותי נקמ'ין לר'ס' [נומ' וו'ו'].

מג'א הַקְרָמָת, כי הַבְּרָהָה שְׁעִשָּׂה בְּתַחְזִילָה עַל חִזֶּקָה בֶּל
הַנְּדוּחוֹת עַשְׂתָה. עַיִן כִּמֵּה כּוֹפֵר סְמוֹן קָלְבָה [ז' ח' י' מְצֻמָּעָה]
סְמָכִים תְּחִילָה עַל כֵּל אֲגָלוּם נְדִין נְדִין בְּנֵית, וְתוֹךְ מְמוֹת כַּיִן דְּלַכְתִּיחַזֵּק
וְלֹא בְּנֵיתוֹ מְלָא קָרְבָּן וְלֹא מְלָא בְּנֵר וְלֹא וּמָרֵךְ, עַיִן ז']
בְּמַלְעָעָה [מְג'א קָלְבָה וְלֹוקָן, וְעַיִן בְּמַסְכָה יְכוֹדָה יְעַלְמָה מְפַרְעָה]
סְמוֹן כ' [ז' ח' י' בְּקָדְשָׁת גַּעַת מְלָא קָרְבָּן כְּנַן שְׁוֹרֵת סְתִינָה וְזִיכְרָה
בְּלָא לְקָרְבָּן וְזֹכְרָה כְּשִׁמְרָה לְגַם יְהִי וְזֹה חִזְכָה גַּמ' כ' הַמְּכָרָב
סְמוֹן לְמַעַט י' וְכ'].

ח"י רעכ"א ס"א, ובאליה רבה סוף סימן הנו"ל וכו'. עין מג"ל סימן פריג"ק פ"ה ב"ג.

מג' א בק' א, ובן מושמע בחומר שתקשו ובור. עין כחיקות סמס' ב' סמס' ג' כד' ס' ורין לו' וח' ג' האס פליני טוסקיס נרוּהַי נר מונפה לי' ותעלן על גנוק נלחות נר מונפה גומש ונכין, לו' ניא' מושטול על אנטה היל' לו' רוחך מנדך על פאש היל' קין חיך על גנוק, תטלול בשבי מוריין' חוכם, לדמיין קמיה פשיכו על גנוק מה סל' מתלה נסס מונ' צמורות, ורק בא' מסום חמוץ שגד' היטל' מונ' חדסה על גנוק נלחות, ומג' ה' ליל' בצען קן כהום, והאנדר' ר' חמץ' ר'.

ס"ה, תחילה וברך על הנזק שהוא יותר שמאלי ברא
להונאות ליבך. עין מ"ק ה"ה טען קפ"ז וח' ל', פס נ"ל
הקסלט גודלו שבערתו סדרת סדרה יוקמה כארדי קודס ע"ש וגינויו קדמוי
ולחישׂ ומי' ואמנת שודם בדרות ניכרים ומפליק שמד ה' ה'רו
ולודים וPsi נסken ומחייב ניימוט דאטון הא סטמן מלון קקדס, ובז'
ווקף וצול' ומחייב מסתכלל וטונה נלמיין, מסב"ג י' ד'ois שמד ענ'
אשגדירא ששלט נל'וין קודס ומוליך ופיני (ק'סן) [מלוחס] וארור
[מיטן] וזא מחייב מיניען ה'ג' גראטן ר'מו שרכוק מהלין
קוקודס, ול' פס מגע לסתמן למ'ן קודס ה'ל נזס פסמע, ומ'זע
ב' פס פס' נטמאן ובי' .

ועין צופקיס וכפר'ה קיון קכ"ה סעיף י"ג, ומלה שפטין
בס' גמגן גבריס וזוק זוח'ל דשנ' היל' זכר צוה הא"ק חמילוטש
טבנ'ו פ"ג דף ט"ז, אל טקוו' סוס דכר ומינו כלפי מותו דכר גינוק
חדר'ו כלפי פרחותם, בספטין מקרע דין יון דומין דסיקת אמתנה ושאר
האמונה דן פון כה דין יון, אבל כספמי' כלפי פרחותם וורוד' נפק
ונזום לאחד פשיטן דמתנות תלות בס' לד. יון עי"ש. וכן כתוב
פל' הר' ר' כהן.

ולאבדיק בין הלאביסים וכו', וכשהם לח' ג' סכום מדליקים נפנש מה' מ-
מונשיין גולדזון הל' יי' מתיקותה, כנ' ג' נבן נושא'ין, ודנליו ג' ז' דוק

שם, וריש פ"ז שאומר בקצתן שתגער על חזנוך בורה. סנה ר' שיט מי שלומד פורה בפצען כתיטוור כמיהון גבולה", מה מנע עין צמ"ג בכליות דר' כ' נסם ריח' ז' דקצתן סגנער למינע מוגה ריכים ידי' חזונכם גס בגיר חנוכה, וה' כ' קות פצלאן יט' חומילעס ולעדי' ימוד קוֹלְבָּן קַשְׁטוּרָה וְדוֹקָה.

טוי"ז סק"ג, משמעו דאמ אוחות ביזה קצת זמן ואח"כ ניגנו בשחווא דולקח י"א עין מה פלמבי נפערן רק"ג חום ר"

מן א' סק"ר, אשה מודלקת, פ"ג בעד כל בני הבית. יט
למקרה כיוון לדלוק טומס מזוז וכמו שמדוברים לדליך וכו',
בציטול וזה גפסה מין ווקע לך, ה"כ קתולו ול' קרי מינות צנונס
ללא יש איסת מאשי דליה רק פגץ בענומו לדליך.

שם, סומא ובו מוליך ע"י סייע של אחד. סהה דקומו יס לעין טוּכָם, ד"ל דהה דס"מ ל"ל גלוּס קומא פטור ונן המנות שיענו מנותן קהינו יכול לעשומן בענוג, אבל נמנועה צהון מונען מהמתה קומונומו גההט קומח קייב, פס' זי' קומח קייב דכל הא'ס כמונען, עיין מאנס קיס חהו'ס ק"ג קיימן ל"ז וכגדמיס רהה זפין ע"ג גאנטלו סהה דארפנין ישו'ס דעדבור ל'א בוקום וועטה צדלאו סוח זיינט, דריש טערו רק ממ"ע קהינו יכול לעשות נמנוען דההנו המותמיין ליקח הכל קיפישן חומו, ולפי'ו' לדין לפסקין דסומונת זיין זדלאו כל'ז ממיילן קייב הפלז נמנועה צהון יכול לעשות זיין זדלאו

הכל י"ל "ונען" דרכ' פוטר קומה המכלה מלחמה מפליטו דהון
מייעת מוסמך כומיזטו, הכל בדרכ' דחינוי יכול למסות נזקנו
לכלו ע"ש פטור דחוינם רחמנינו טעריה, ולפ"ז' קפה מניל' גמאלס"ל
בסקומתו חייב צאלקם י"ח קויש דל מהר, כין דקה שיטין
לאידליך געגען וודאי' נול' פיטוטו פטאל, ואבדר גדרן מלוחה,
גומול גערט פטה צל' בסכינים מהנו' (ענין פמ"ע במתיק' ב').
ל' נסarks'ל' כ"ז לירן יהנק יהודים צויגרים מהן

ח' ריעק א פרה', איז זומע ובו, עין נקיון פטראן ק"ד
ד' וכמתקע ק' זום סמי'.

סימן הרענן

ס"א, להרליך נר הנובה, פין מ- זלטמי נקימן רק"ג
כשער ב' (הו"ט ט"ז).

שם, ואם לא בירך ובן בליל ראשון מברך בליל שני או בשיזורו. עין גבש יוקף סוכה מתקבץ קרול"ע מדוחמראין פריך בכל מערכין ע"ז מתקבלן, דלו"ס"ג וממן, וכן כל סכטש מי' ניכר, כה נ"ק דלו"ס מכך אהזתנו מכך נמהר וליומתי מלחמיינעם, אבל אל עסס סחמייט כארחה ציליל רהמן זוכן קה שזברבר רהיאיל זוכן קה רהיאיל דבון יונזען זוכן קה רהיאיל

(12)

בעזה"

תשובה

התעדירות תשובה

על ארבעה חלקים שולחן ערוך

מאת מרן

הגאון האמתי שר התורה והיראה
מופת הדור והדורו עטרת תפארת ישראל

רביינו שמעון סופר זצוק"ל

רב ואב"ד ערליי יע"א

ערוך ומסודר במחודשה מחדשת בתיקונים ומראי מקומות

על ידי

מכון להוצאת ספרים ומחקר כתבייד

על שם החתום סופר זיל

בעייה'ק ירושלים טובכ"א

התודדות

סימן תנן תננה

תשובה

קסט

(13)

צוויש"ב, וגס הלס הולי וגרמי לפניהם שלון להרחים, מ"מ תקין רלהטנס הל זוז ממוקמה כמו גזוי קיהוט צוון בסבכ"א, כgs פקס פוסק לרביו כמחבר כלם לדור, יעוין ב痴"ע (ס"י וס"ע) מ"מ לדין דמקורין ולדעתם שם כמג"ה (סק"ג), יט סנק גס לנוון זהה לגרלוק נבכ"ג, כלע"ד ב).

זען עיקר כדלקתו כו' עד דכליה ריגלן לתלמידיו כדיהיה בפניהם (כ"ה ע"ב). בסג' מלזון רצ"י יט פרכ' לדין עד הותם זען סיל מותת כלדקפו, מותס עד הותם זען צוון צוון סקוניס לKNOWN מכת עליות, ובקוניס צהמת וכוחים כמו ב. ומפיקות הכר"י ג' נ"ל זען רחים דיר"ל דפרמוודלו יסודים כמלה ונקרליה תומודז'ו. על בס טעניש עוסקים בסיס לאנקלה תלמוד עי"ק.

סימן תננה

במנาง האשכנזים והספרדים בהדלקת נ"ח

→ 7) הנה כבעל עולר כתו"ז (ס"י תלע"ה סק"ה) שט פידות רבספלדים וגסיגים כהאות' בצח (כ"ה ע"ב) ד"ב וכמבדין, כסמכוין מן כסמכוין טמושיפין כל לולך כל מה, פים וגסיגים כיהו' קרלען [הו' הכל מהן]. וכן געס"ב בז' מלוק, וכן פסק כמחבר (קס סע"ג), וכחצצויים וגסיגים כרמאנ"ס סל' פגוכ' (פ"ז כ"ה) גנס כסמכוין מן כסמכוין יושן כיזו' קרלען כל מה' מלוק ומושוף וכו'ן כז' מלוק, ואמת כספלהיות געסיגים ברק געס"ב מלוק ער ה' בלילה להען געה כל בניתו, וכן בעס"ב מושוף וכו'ן כל לולך, וגס' נז'הן מהלזון גלע, אzo צהמת טינה כסופה, וכדועה' בראט"ס טש עי' זה כו' סמיגס כספלהיט צל' ספרה. הכל נ"ל כסחצצויים וגסיגים כרמאנ"ס, זז ח�ן, דרמאנ"ס התח ברק געס"ב מלוק, ולע' גע' בניתו, רק צל' לולך קרלען מלוק בעס"ב כ"כ גנו' מהין ציוו' ציוו' וכו'ן חומת רח' בראט' נז'הן, וכבר סקפה כן צמ"ת הס' נז' (ס"י פ"ה), וזה חמוץ לי בלה' מוגניש טמבה ייסיס, צמ' מהיניג הון מגרכין, צוון צהנו' מהויעיס מדרגי' קבלתן כן מותס הון חמוץ תורה מהך ויזולס נזרך ולע' דלה' גרע' זנוי קצל' מתקנית היל', הכל סלה' גען למיזג גבריה טמפס יוסט.

ובאמת כספלהיות געסיגים ברק געס"ב מלוק ער ה' בלילה להען געה כל בניתו, וכן בעס"ב מושוף וכו'ן כל לולך, וגס' נז'הן מהלזון גלע, אzo צהמת טינה כסופה, וכדועה' בראט"ס טש עי' זה כו' סמיגס כספלהיט צל' ספרה. הכל נ"ל כסחצצויים וגסיגים כרמאנ"ס, זז ח�ן, דרמאנ"ס התח ברק געס"ב מלוק, ולע' גע' בניתו, רק צל' לולך קרלען מלוק בעס"ב כ"כ גנו' מהין ציוו' ציוו' וכו'ן חומת רח' בראט' נז'הן, וכבר סקפה כן צמ"ת הס' נז' (ס"י פ"ה), וזה חמוץ לי בלה' מוגניש טמבה ייסיס, צמ' מהיניג הון מגרכין, צוון צהנו' מהויעיס מדרגי' קבלתן כן מותס הון חמוץ תורה מהך ויזולס נזרך ולע' דלה' גרע' זנוי קצל' מתקנית היל', הכל סלה' גען למיזג גבריה טמפס יוסט.

8) והנה לדין נזה' נ"ה כרמאנ"ס, צוון צהנו' מלוקן גפניאס מה' כז' חל' נ' בראט' (קס סע"ג) ה'כ' כל מה' ומלוד' וכל נ' כטמיה' נ' כטמיה' נ' מקוס' מוהג, וכו' כיבר' בניתו כמס' ימי געס'ה' כה, כז' חל' נ' בראט' (קס סע"ג) שחרר כל מה' לסעמ'ה' נ' רשות' נ' מקוס' מוהג. הכל נ' המאנ' קפה, למא' גע' חיות' נ' סגורה' ה' חוספה, וסג'ר' כסמכוין מן כסמכוין שען גס' בידור' ברהטן, ה'כ' גע' קוי' סיב' בנט' יומס' נ' גאנס'יס' ורנארה' ז'יב' בראט' כרמאנ"ס צפ' שיטות, דרמאנ"ס (קס ס"ב)

ח'ג: להס' גע' בנית' עטלה' כמא, ה'כ' גע' בונ' מילוק צול'ס כלחה'ים עטלה' ג'ר'ות' ג'נד' גע' בנית', וצול' צ' עטלה'ים, וצול' צ' עטלה'ים, וצול' צ' עטלה'ים. ה'כ' פאי' כו' סיב' כמס' יומס' כו' קוי' סיב' בנט' יומס' נ' גאנס'יס' ורנארה' ז'יב' בראט' כרמאנ"ס (ס"י ת"ס) מה שהאריך בזה רביינו.

סימן חנוך

בטעם שאין הנשים מדליקות נ"ח

ל' שאלות: כמה הן נוכחות כ碼גדין מ-ן כ��גדין מזולקו נס-
נשים צפנוי מעמן מנות מינכם לאנו נוכחות מכל נשים מל' נני
כגיות מזולקון, וכיה בס היותם מלאה או כמו הנשים וכמונולוג
צטערע (כפי חנניא'ב ס'ג). וב' ב' גמורות ביזו.

תשובה: דצ' זכ' כצ' כצ' צפוסקוטס ז"ל, ווועוין צנרכוי
וועס' (ס"י קרע"ה חות' ב') צמס טו"ת טעל הפלריס
(ס"י מ"ב), ובזיעו מיטמייך דבלט גלו'ו זונ' (ס"ס סק"ע) זונ'וין
זונ'הטו צגנופו דמייך, ווועוין צפוש"ת רבע"ל (ס"י פ"ב). הכל לול
נחייטע עדין למא הון צנות כפנויות מזליקות א'). ווילע"ד
דכרי מעיקר כתהנא סי' מליקון על פהה בכיה ממחן דרכ"ע,
וכיוון דכל גזודס זה מלך פניימה, הון אין שרמיין שונעת ערוץ
וופרטע צבאנע הכל כהנטיס זונ'ויס למן נקדלאק, זונ'ויס גס
כסנותא. ולשחמייל צמ'וות מאדרין צמ'וקס זעטת' ופלו'וותה הון
גראטה. ועכמי'ו גס שמיליקון מפפיאס נטה'ר מיניגס כמו
גראטה. האיל זאגראט'ס זאג'ה הנוכה (פ"ד כ"ה) דמושם
מחחל'ה ב'). ה'כל לאראמע'ס זאג'ה הנוכה (פ"ד כ"ה) דמושם
מעלט�ו בענ'ל כז'ויה מליק זמ'זיל כו'ס, ה'ס עטראט צע' זיינו
ס'ו'ה מליק עטראט נרו'ת, ה'ס נהייטע זונ'ויס גס
צפאנ'ל הצענות, ה'כל גאנ'ל'ס' הון ה'נו וויגנס צ'ז'ה כברמאצ'ס.

סימן חס

- א. בטעם שمبرככים על הדלקת נ"ח בבייחנ"ס.
 ב. הש"ץ שהדליך בבייחנ"ס אם חזור וمبرך כשמדליך בביתו.
 ג. בטעם החילוק דבריחנ"ס שיש לו ב' פתחים ליכא משום חדש ובנ"ח אייכא חדש.
 ד. הדליך נר א' ואחר' נזדמן לו עוד נרות האם יברך אליהם.

(ה) בשווית חלק נקי (ס"י פ"ח) תמחט על רצינו סמיהצ'ר
 (ס"י הרטל"ס ס"ז) נקבע לכלכם דמגרכין על
 כלונקה נר הנוכב נזיה ככונתם, ומוקומו צבוי'ס הכריז'ס (ס"י
 קי"ה), שתחז סס דמגרכין טלו כמו זיכנו לזרק על כל דרא"ה.
 וובכן במשגב גנטם צב) ר"ק (ס"י קכ"ג ס"ג) דינוכיגים הכל

137

三

א) ויל דמי להא דקייל נשים פטורות ממ"ע שהו"ג, דכתב הכהל בו היל מילה (ס"י ע"ג), דהטעם הוא משומן דנשים משועבדות לבועליהם, ולא חילקו לפיה"ז דבנות הפנויות יהו הייבות במצוות עשיה שמהותן ובמא גוזין בידן לא חילקו וגון לחקלאותם.

ב) זכה ריבינו לכינוי לדבריו ק"ז מrown החת"ס ז"ל בח"י למסכת שבת (כ"א ע"ב) ד"ה והמתדרין, והוסף שם נהרי אם אין

Kander, Samuel Judah ben David

עלות שמואל

חלק ראשון

מתשובה שאלות בשע אורח חיים

אשר נשאלתו מוזלה ואשר באו לזר הלהה לטעהו, ואשר עטרתי לחקר דבריהם לא נחרשו טקרים.

ונעדי כי ייחר מחתם וצרכי שגח ולמי מלפני מצל מוקה נמי תני געריל צלאי שמואל יורא נקי ששמואל לב, גמיהו גהוי גאנז בורה דוד קורדער זיל, פצע טרי ולח גאנז קין פראן וגאנז עמי מני יוכב על חצואה ועל עננת כוילא פס קין קאלדי, ונמי גאנז גאנז גאנז נמי יוכט גאנז טאצלאר זונזויויעט.

שנה תקף ג לפיק

O L A T S A M U E L.

Abhandlungen moralischen und religiösen Inhalts,

von

Samuel Löw Kander

Jahorzer und budweiser Kreisrabbiner.

יצא לאור עיון:

הספר

Prag 1823.

gedruckt in der Schöllischen Buchdruckerei, Ulstadt, großer Ring im jüdischen Hause Nr. 933.

ס' ס' קיחר חילכה נל' ע' היב' חילכה, ומוכך דיל'ה, מעת בעינן דין מעון, וכוב לאי' ע' יעד'תיך אושפץך וככ'יל ריר'ת ולענן נמ'ס נגנולן פונ'י ונדין מעון וכ'ע' ס'ל' שפנ'ין דין מעון, ובן ר'יך צסנדיין קי'ג נל' יעד' מהך ווועספוך (דזטמונד לאו זיך' נידט מכוויכ'י), זיך' יעד' וס'ל' הרוגנשטיין (איל'ם דרי'ג) ובין דילרכ'ת ע' לח'י' נ' בירוי', הח'ח'הספ' ס' פון עלי'ם עלי'ם, עפי עד'יך נן' מוסק כרכ'ת עלא'ת להלוק לאילרכ'ת י' מ' וונגן מל'ני דקה' ניפל', דיל'ת ר'ק' ג'וילס אונ' אונ' מא' ס' קיחר חילכה אונ' נ' נגנולן, ולענן ער'מ'ס נגנולן חמ'יב פיק'ר חילכה פסק דיל'נו קנדול חכמ'י ער'ג' לאילעגן מא' מעון גאנ'ו קוץ' פסק כל'ת ער'ג' בס'ן דמ'א נגנולן חמ'יב הייל' חילכה לא' חיל'ת ער'ג' פלונ'י' גאנ' פאפעלי' פסק לרבען דיחיד ורב'י, ג'ל' לרבעי' כאנ'אנ'.

לכונת חבורה

אָמֵנָמָן מִיעּוֹפֶת חַיִּי קְרַמְמִיכָּו, מַעֲכָה נְסִיסָתָ נְכִיכָּה →
טְפִילָתָנוּ דְכִיכָּה לְחַיִּי נְגֻשָּׁותָנוּ כִּיחַיִּים נְפִיכָּו
וְרוֹחַ וְלֹעֲכָבָה יְחִיכָּה גְּנוּרִי כְּחַזְקָנוּ לְכָסָטָן קְרוּנְגָּנוּ סְחִיזָן לְכָסָט
לְקָסָטָן צְחַלְקָן וְעַל קְבָדָים פְּרִיכָּה גְּנוּרָה טְפִיכָּנָל
טְפִיכָּרְתָּה וְלָלָה, זְמוּרָה וְרוּהָה כְּהַכְּאָבָה מְחוּיקָן לְמָסָרָה נְפָאָה
לְקְיֻלָּה כְּפָסָט, חָגָן פְּגָצָי כְּוֹ פְּטוּוֹת דְּקִילָעָן עַוְלָה
הַיִּם ۴۷

וּבְכָבֵד – נרעה לאוכיה כעימת מלחמתם לדריטות מה' י' צבאות
נרי'ה דילן עס סחופספ' דלא פלאן חדידי
בגדנדי ר'ם, דונגל נטור בזירוי'ן דזין חירוי'ם ממן' נגנו'לן
ונכחה פעל ר' אסוחולו'לון בו טיח' חיל'ה, וכעל דקאנין
ביחסופת ר'ם מוחיב דמ'א ביגינו מא' ניווטלים דיס' נו'
ציז'יתר חיל'ה, ווונגן פפלני חדרים וס'לף ח'ן מ'א
ונגבוגלון חייב נחלה, נאך סנרו' גוטי' פלני דור'ת,
ולר'ת לת' חביב לי' טיניג' חיל'ה נמה' סנדו' למזרו',
ויכנסניאת מאלט', ווונגן ט'ל קהול' ווינז'ו לפדו'ו צב'ין
אי' האחר חיל'ה, ונסכלה מאס'ל, ודזין מתן לכ'ס
לא' בעין, וכוון לדינגן לחיט' לנו' רק' מנעל' גוזלוי
טיניג' וגווינ' בל' בל'ן' ובצ'יטה מרכז'ל.

כונעה למינן דרכיהם וו' דפ' לי פעין היל
חכילה הו דין מתן, נאכ' פלגי דרכיהם וו' יז
הילך תוספות' ואילך חסchor בכביר' לאר' חוסט' מוק' לכבריר'!
במ' בנוילון לדיל'ת למ' חביב' קירל' חכילה ולובקן חביב'

הַלְבָוֶת

ה/שובה. נעה, ח' דמוכאה תק'ג ל'ק.
ב/העלות פמנולה גטומה, סמהה אצן וויה לאלו
צולו, ומוסנגל במאות ומעשים, ס'ג
ח'או ידיי יקיי מלס האלט הרגני קומפלקס חריף וצעוי
צחררי חורה ט' ייחוקילן כי',
כ/ושב זום דנסיס חין בכלי המזרין, יפה כיוון,
וכ' ג'אג' מסאנט' ג'ג' צ'ר' קומר לאס' האקף
וזה מרין אדלקה פוזה מואן גאליקן ח'ן' לא עט ועמ'.

ח' שובה. נטעי ח' דחוככה חק'ו ל'ק.

בהתלום סמג'וּרָה אַפְּרִילָה, עַמְקֵן אֶלְעָן וְיַיִלְלָה

ט מהר' יידי קיוי מס' צאלס גראנדי כהומלען חרי'ג זק'ז
צ'דרוי חורה ט' ייזוקעל צ'ז' זק'ז
כ מושב' זו'ם דנטיס חין בכל'ו מג'זרין, יפה צוון,
וכ' ג' מצע' סנטן' צ'ג' ע' זק'זר מל' ס' זצ'ק'ין
ד' זמ'רין אול'ק'ין פוזה מ'�ן גולד'ין צ'ס' לא עפא' זל'א

שְׁמוֹאֵל

צמיחה של מטה נס
פוקורי הפסם פון
הכלל מורה, 1
טכניון בצמיחה
ן, נכסים לכ' כוכ
וזוועת מפלתו לו
לנזרך גרכית טרי
מוחץ כל התייחס
אפקט עלה לדרשו
דינמייניס פון ו
סמלות, ביצת
הטליה פון גרו
טמיין מלחן גרו
כגון שאותינו צע
וזודchet שאותינו ז
חוון חוץ כל פמי מד
ונגדלת שכך יונק
בקלה חוכמת חוכמה ול
לכטפר ממנה ו
שטיין ריק מסום
בנגח דרכו זיו ני
וחוכל וחוי גשי
ועוד ברכות שאה
יחיכל וולד יבר
דרני זו בנהר סי
כיב (לפניהם) ולפניהם
פאיין על פרי ו
תמותו בודחין יב
המץ' סי אקן
לנזרך שאותינו ז

לע' מזוז דחוינן חניכת וצופס כו', ומלה פְּנַחֲיָע
עללו מלה דטעונ צלייח לאדרקה וכו' יט' בפ'יטווע
דסוט טפמ'אכ דכ' נ'ח עיקל הווע הילוי' ער' גלאה' תלן
ו סבידר דרכ' גדריקת מהן חיזיבן חניכת מאנואר נס'ם
פְּנַחֲיָע דף ל' ע' מ' טענ' מווענט גדר סית' וכו'
ו'ם גדריקת מהן חונט גברל הווע, ומס'ג' ער' ביזק'ת
קען בענין ווועו נס'ם ליפת מהן חיזיב גאנער ולדזוק
חר'ב' מטעון שליח, ווילם נמי קווי חונט גברל מאנואר
ו'ם גדריקת מהן חונט גברל הווע, ווילם נמי קווי חונט גברל מאנואר

וְיַמָּה סוכחן מעלהו חס גבאי' סמליקות לנוון
מנכין לו לא, נטענ' דלא גרע כ' מחל
טהור עס סאנ' רפניות וופ' מרכות מא' צרא'
דר' לא', דה' בג' עכ' חיות תרל פדין נכל חיס
טבינו' ומוקינות סאנ' דכל הנטים והס יתמר מעלהו צאנ'
טהור עס קני' נבר הפליט ערבית דכו' רשות מכונר,
עליז' דבדרכו וופ' ה' החטוי פוי לירין חמוץ', מטה'יכ
בכ' דלא קני' עליינו מזיך', וחס חטא' מה'ת
ה'וחוכים סאנ' הפלין וופ' יונס זלז'ה טלית מטי'ץ'
דער' נצע' לע' קבnu גלי'ו ה'פ' כהנו' סח'ו'
די' דס' לר' עיל' דמסחן פוי מברכות, וו'כ' ה'ג' נ'ג'.

וְיַדְלֵבָה נרחה פצוט כצין ק'ים בוני שדר'ין
ה'ח'א'ד'ו' בחר' חיות' וו' לדליק' קפן ס'ח'ינ'
בל' חיות' כל עס' וו' נס' וו'ו' וו'ו' ס'ח'ינ', וו'ו'
טדר'ין' לע' עס' וו' נס' וו'ו' וו'ו' בון' נ'ג'ע
למ'ר'ון' לו' לע' נג'ע לח'יך' מא' ס'פ'ר'יך' סי' חרא'ן'
ו'ו'ין' עמו' נכלענ' נ'ל'ה' וו'מ'ה' מ'ג' כה'ס'.

ס' גאנַה עטֵי עדֵי סָלֵם לְכִתְבֵּל סָס כְּדֵי שִׁיחְפָּלֶנוּ
בְּזִיהוּרָה בְּלֹא דְּבָרָנוּ, (אֲזַיְן עוֹד לְקַמָּן).

ובענין חמיות דחמיינו על נסיבות חוכמה, שדוחת מגלחו
הלא, אך כוון יפה, דחן נלמוד דמיון לחייריה
הלא, דחטף חלון לאס וורס פז'ס, דחטף חלון וחומר דבדרי
בנויות האבג' יס הומרי מוסס אונס ב' לא מתחיכיס יהלנו
וננו' וגם' ח' נחג' בטקס אונס זמירות המהרבין בכיר
ההבלג' מאיטי כהיר' וונחנער טיר' מיר' פטורי' מלכלה
(ולפ'), ננדון דמלצלו עכל' ננטו' הולגן נצי' האבלג'
בוזרוי' יס לאטפפלג' כל' הווק', וכ'ז חן לו' סייכת
בחלמיות האבג', ומום סמא' מגלאו נס' מהמיות פסקל,
פלא' דילק האבג' חוך ז' על אה' והם או' קו' לק' למ'ד'
על פלא' קרוונ' גדרות' צ'אנג' וואכ' גנלו' מאטס
ברכחה פהמיג'ינו טעוקה' סי' רה', דה'ג' גט' גצייזו' לא'
ויליך, האבג' גהמ'ט טפעס בווע', דה'ג'דלאה' גענ'כ' מאועל
הצמחה כי מיחקבין קליג'ו' פרטסוי' כינס' ומחליק' מומל
בצ'ו' וצ'ו', כי הימיס האו' לא' חכו' נארכ'ה' וונצ'ה'
כ'א' להוות' וטלל', וווע' בדמיה ייטרה' חיכ'ה דמי'!
טהור' ע' אטנג' וווע' כה' לא' דמי' נוגאין', כי כל'

סימן קיה קו

ככל מנוגל נפ'ך רכחותך דג נ' ע' ב' דפרק ולודוך
לו מונס ארי וכו' פ' י' צד' וחות', ומאנ'ם בספק כיו'
חנכי' וכו' צוות בסס לקובי סעיגוד צו' צביהון,
וכן כט' פורי' דעל כלום טיט' נזירית להטמי' וכו' ומאנ'ם
צוביקת בסס צביהון צוות, המכ' בסס חוכמה מה ט' צו' צו'
לטביבה, ומאנ'ם במעילן חיינן וולו' בכ'ם חין
בכלם ממדדין, ואוין רק טפלות לתהניש, ודוק' כי
ככו' קום.

אָבִן הַרְמָנָס פַּיד מַכְלֵי מַעֲלָה וְמַנוֹּנָה כֶּלֶב חַי כְּנֻן אָבִן וְמַמְדָרִין נָן מַכְדָּרִין חַת סַמְגָה מַלְקָקָן כְּרוֹת כְּמַנְן חַכְמִי כְּבִתִּים כְּלָל חַי וְלִי בֵּין חַנְצִיס וְנָן כְּסִיס, וְמוֹסִיפִין וְוּגְלִינִין וְכֵי כְּרִי צְבֵי חַף חַכְמִי בְּכָלְלָה כְּפָרְמָדְרִין, וְמַשְׁבֵּחַ נְגַלְיָה טַי סְסָס אַכְיָה כְּחַי צְדָקָלִיקָה חַזְזָן, לְחַי כְּלָרָךְ וְכָלְסָס עַד צְוִילָקָנוּ מַי שְׂמָחִיכִיב כְּבָדָלָה, לְחַי כְּלָרָךְ לְמַלְלָה מַדְלִיקָה כְּדָלִיקָה בְּכֵסָס, מַזְסָס דְּלָסָס כְּלָלָה חַמְבִּין כְּדָלְקָה, הַכְּחַדְבָּה כְּכָלְלָה מַדְרִין מַמְדָרִין מַחְמִינִיא מַלְכָה כְּכָלְלָה נְכִי חַוְמָה וְכְרָחָב כְּבָשָׂמָמִין עַל קְרִימָבָס צְבָמָטִים דִּין חַסָּה מַדְלָקָה וְכְחַבְּרָה מַסּוֹס דְּסָמָק עַל מַאֲכָל הַתְּמוּנָה בְּמַנְגָּה חַיְבָה בְּכִיחַ עַיְיָס וְחוֹזֵן צָוֵךְ טַךְ יְהִי דְּרוֹן סְכָחָבָה סְקָנָן כְּכָלְלָה כְּמַמְדָרִין מַמְדָרִין פְּסִילָה עַקְנָן בְּנִי חַוְמָה. וְלָקְשָׁת הַמְּגַבְּשָׁס בְּנִי צְבֵי רַבְּיָן כְּשָׂיס חַיְבָה בְּנִי חַמְבָּה כְּנִים דְּמָפְטָס מַה סְחָמָר לְבִזְבָּל הַכְּסָס נְעָסָה עַל יְהָן וְכְמַעַדְבָּס, גְּרִיבָּס, וּלְפִידָּה כְּבָנָה כְּכָלְלָה מַמְדָרִין כְּמַמְדָרִין וְגַדְלָה מַהְרָה צְבֵי כְּבָנָה דְּמַמְדָרִין מַמְדָרִין כְּלָל חַי וְמוֹסִיפִין וְוּגְלִינִין, מִמְּשָׁעֵד צְבֵי סְפָלָה צְמָדְלִיקָן כְּדָר חַי וְבֵיאָז וְמוֹסִיפִין וְוּגְלִינִין וְנוּר לְפָטָן מַלְקָקָן כְּדָל חַי וְוחָה, וְעוֹמֶקֶת לְהַטְבָּתָה כְּרָמָמָן סָס, דְּמַמְדָרִין כְּמַהְרָה מַהְרָה נָר לְכָל חַי וְמוֹסִיפִין וְוּגְלִינִין וְנוֹגָנִין לְאַדְלִיק לְכָל חַס וְוִיס וְלִחְיָה אַחֲהָה, דְּבָה חָנוּ סְמָכִין עַל דְּבָרִי צְחָסָס תְּמָלְקָחָת נָדָר חַס וְנוֹחָה כְּתָהָן אַחֲיָה אַרְמָבָס, וְלִפְנֵי צְחָסָס תְּמָלְקָחָת נָדָר חַס וְנוֹחָה כְּתָהָן אַחֲיָה נְבָתָה בּוּדְרָי מַסְסָה וְבּוּלָה, דְּבָהָרָז לְאַחֲמָה מַלְיָה וְלִפְנֵי וְגַאֲהָה קְחָמָס וְדַעַת פְּדָמָבָס צְוֵין בָּזָס.

וּמִשׁ מעלהו דכ' חוויכם מפיקתנו ולו הנו נסיך וכ' כי הפסד לאביה סייע' לנצרך זו ממי ס' לו כי נקי' מהיב' לאדריך נציחאס, מנולא נמי' ס' קרי' סק' י'ג', אף דס' נלחותו זיהו רק ממעס' פערל' כ'.

५८

עַל ובר האבל נקווילו מתחפפלין דמה כיינור נחוכלה מה נעצות בקריחות הפלג, דעת גמ' ר' נמי קלי' גנויות חכלת חין זולע הפלג, ייך כיינור לחר צויהין יאומנו כל נבניש, והגון נגע פפי מנד' קרב ע' דזוקה נחוכלה דתמייחת הפלג מדינ' דאס', חכלן כרא' טסואן ריק מגד המכונן כל תלמוו מוחו זו גו' נבניש וע' טעם ספר' מזום ספק ברכה, ולפ' מילזומה נתקה בכל דעותיהם יחול ר' כל נבניז כלכ' לפניו ולחדריו, וגונוד כיזוח חנייח מלך י' ס' רע' כרכ' גונזון מאר' ע' נקדח נכו כל קמחבר, דפראיג כוגן שאותבנ' סולך למדל חמדר ואפיקור מתחפפלין כלל, וחוי לכא חגדן כי' מתחפפלין נבנית מעת יולמוו כלל, דלאן חילוק בין חייכ' חכל ווילך פחדר חמדר זו סכך לדיליך הפלג נכל, ודלאן כרעית האושאן אס טוינס למלך בסניר דרו' מלצטו וככר דוחה כהנחות ואיל' בכני' דיס, ולדעתן נט סמ' וופר' מודיס בוא וואס לח' היינו חון דרייכ' מורה חחר, וופר' עוד הילך דליך חכל ניכ' צויהין גזים במת לכנוך במתה מגנול נצ'ע' י' ס' צצ'

בעזהשי"ח

ס פ ר

שאלת יעקב

שני חלקים

כולל שאלות ותשובות, וחידושים דינניים
ובירורי הלוות, שמעתהא ואגדתא

הכינו וגם חקרו הרב הגאון הצדיק המפורסם כקש"ח
מוחר"ר יעקב סג"ל פראגער זצלה"ה
האבד"ק אדא ופעטראוואסעללא יע"א
חתנא דבר נשייה הגאון מהר"ם שיק זי"ע

חלק ראשון נדפס ע"י המחבר בשנת תרס"ו לפ"ק, וגם החילה בהדפסת
חלק שני, אמנם בגל מלחמת העולמית הראשונה שנפרץ אז, נשאר
באמצע ההדפסה ולא יצא לאור עולם, ועכשו זיכנו הש"ית להoir פני
חבל מה שנשאר לנו לפלייטה, ולהדפיסו מחדש ברב פאר יוופי

יצא לאור
ע"י משפחת פולדמן נכדי המחבר זצ"ל
ברוקלין ניו יורק חשל"ח לפ"ק

יונתך ממי צעדי לך עלות קדוק סוט יחקק
לפנֵי ניקול לך מה מקפטך לנו צבנה ל'.

בג' כ"ה וקס"י מזכירנו עדף כ"ח עדף לסייעת
הו קס"י עדף לדמייה, ולסכל דנס קידוש טה
ונכזבון ניכר בקהל היב קס"י עדף לדמייה תלמיד פ"ג ומדי
כ"ה נמליך צזון פ"ג צזון לפ"ג צזון כ"ה צזון כ"ה צזון
וחוק נצצת דג כ"ל ופלתמי צזה לזרי הסתאי קוף
ולסכלו חנוכה בכתה בלאזנו כ"ח כל בקן מה' כוקות
וועלהו סליח' ואה כ"ק סול' זס ולסכל מוזן כ"ט יותר
לפ' ניג' (וועלתו אין צז'ים בקד' טכל' ובמוך ס' סוכימת

הווער שמקצתן סה"כ הם חלק עוד סמנים ונוגה שפצענו
יש מאם צווך ומל' כלמי' לסתמי' ונול' נלהוקו:

— סְנִירָה —

27

46 מצוות נסכה נולדה האגדה צללי' מפקח וכקמ"ע לזרען
מי' קפ"י נולדה מושגנתת נצנ' ותיה' לח סוטה מהר ויליה' חס
סוטה נצנ' גולמו ועריה' חס' פ"ז לאוד מיבור היה טהיר, ומולו' טהיר
מעלה' וצוגב' חס' פ"ז לאוד מיבור היה טהיר, ומיבור צקפת'ו
לכפל' כל'ן מושגנתת ובמינ' פאלא' צללי' צמאנ' צקפת'ו
סיד עקל' מיהו' הוועג'ת' וטכל' חד ו'ל'ע' צמאנ' חס' חס' ק' ק' ק' ק' ק'
ק' טעו' לד'ס' וט'ם' צפרא'ג' ק' חס' צמאנ' ק' ק' ק' ק' ק'
הולם על' אסמא'ס' באל' דסנ'ר ק' רוח' וסונגה' וועל' וועל'
כטיס' חס' אסמא'ס' זס' בז'ין דוע'ג' צמאנ' אסמא'ל' פטורות
עד ציטר'וט' בגו' כח'יז'ום וצ'ק' ק' ר'יע'ס' וויל'ס'
ויש' פ'ל' נבכ'ו' נח'יז' ר'ק צמאנ'ר וול'ס' צ'ל' כ' גונ'ס'
חס'ים' ומאק'ן ה'ק'י' צ'ק' וועל'ס' פ'ס'ם' וויל'ס'
כ'ל' הווא' מה'וז' על' סטימ'ון ס'ל' דמ'ווע'ס' פ'ז' וויל'ס'
צ'אכ'יל' דנס'יס' פטורות' וועונש'א'ג' ס'ל'ו'ל' וו' ס'ל'ו'ל' ט'
מע' וול'ס' ופקת' וקס'ל' וונגמה' וקי'ז'ום' פ'ס' וול'ס' ק'ב'ל'
ע'ל'ות' ס'ל'ג'ו' וויל'ס' צ'ק' צ'ל' י'ל' ח'י'ג' נ'ל'ס'
ח'יז'ום נ'ה'ס' וויל'ס' ס'ס' צ'ל' י'ל' ח'י'ג' נ'ל'ס'
כמ'ס' ס'ס' לע'נ'ן י'ל' נ'וק'ות' צ'ק'יז'יס' ס'ק'ס' א'ז'ו'ל'
ד'ק'ל' ל'בע'ו'ות' וויל'ס' ס'ק' ס'ק' י'ו' צ'ו'מו' נ'ק'
ל'ק'ב'ל' וויל'ז'ן ע'כ'ז' וויל'ז'ר' ד'ק'ל' נ'מ'ו'ן' ק'ל'ע'ת'
ו'ל' ח'ס' י'ו'ל'ס' צ'מ'ק' וויל'ס' י'ל' ד'ק'ב'ל' וו' ל'ה'ו'
ה'ל' ג'ה'ה'ת' ס'ו' ל'ז'י'ל' ס'ק'יל' ס'ק'ו' כ'ס'
ס'ל'ק'ל'ן צ'ל' וויל'ס' ס'ב' ס'ל'ה'ו'ו'ס' צ'ל'ל' ט'ק'ק'יס' וויל'ס'
כ'ס'ג' ל'ו'ת' י'ס' וויל'ס'ק' וויא' וויל'ס' וויל'ס'
פ'מ'ק'ס' ס'יכ' צ'ק' צ'ק' ב'ל'ל' ל'ס' ו'ס' ג'ס' צ'ק'ר' ח'ל' ק'
ק'י'ד' צ'ה'י' ח' ש'ק'ר' כ'ל'ש'ו' ט'ל'ל' ו'פ'ר'ו' צ'מ'ו'ק'
פ'ק'רו' י' ק'י' ב'ק'ז' ד'צ'נ'ס' לה'ל' ה'ל' מ'כ'י' ק'ב'ו'ת'
ה'ל' ק'ן וויל'ס' א'מ'יט' ד'ק'ו'ז'ן י'ל' ל'ל' ד'ק'ל' נ'ק'
ל'ה'ל'ב' ת'ק'ה'ס' ק'ס' פ'א'ק'ה'ס' וויא' ס'ל'ס' ל'ל'נ'ץ' נ'ק'
ט'ק'ט'ו' פ'ז' ח'וק' ס'ל'ב' צ'ק' צ'ק' צ'ק' צ'ק' צ'ק' צ'ק' צ'ק'
ד'ס'ט'ק'י' ד'ק'ז'צ'ן ה'ל'ז' צ'מ'ו'ת' פ'ק'חו'ס' ס'ל'ב' נ'ק'ז'ו'
ווג'ס' צ'ו'ר'ל' צ'ק'ס' ו'פ'ק' ד'ז'ונ'ס' וויל'ס' וויל'ס'
צ'ג'ג' ס'יכ' ו'ל'ז'י' ק'ל' ה'ק' מ'ב'ל' ד'ז'ס' צ'ג'ג' ד'ה'ו'
ה'ל' כ'ל' ל'מ'ה' נ'ל'צ'ו'ו'י' י' י'ז'ק' וו' י'ז'ק' ק'ל' נ'ק'י'ז' מ'ס'
צ'ק'ל'ן פ'ק' וויל'ס' פ'נו'ו'ו' וויל'ס' ה'ל' מ'יע'ל' ה'ק' ק'ן
ה'ל'ב' ו'ס'ט'ז'ום' ו'ס'ט'ז'ום' ד'ק' מ'ל' ס'ק'ל'ס' ס'ק'ל'ס'
נ'ג'ז' וויל'ס' ס'ק'ל'ס' ה'ק' צ'ל'ל' ז'ס' ה'ט' ל'ס'ר' כ'ל' מ'ל'ל'ל'
מ'י'נ'ס' צ'ק'ע'ס' ה'ט' ס'ק'ל'ס' צ'ס'ו'ס' מ'ק'ס' ו'ק'ס' ו'ק'ס'
כ'ס'ו'ס' נ'א'ח'ס' ו'ק'ס' נ'ג'ס' ס'ק'ל'ס' ס'ו' צ'ק'ל'ס' ו'ק'מ'ו'ז'
צ'ק'ס' ו'מ'י'נ' צ'ק'מ'ו'ס' י'ל' פ'ז' ו'ל'ע' ו'ע'ז' צ'ק'מ'ו'ס'
ה'ל'ז' ק'פ'ס' ס'ל'ו'ל' נ'ג'ז'ן ה'ק' ק'ן ו'ק'י' ו'ו'ל'ל' צ'מ'ל'ו'ל'
ב'ל' ו'ג'ל'ס' י'ל' צ'ק' צ'ק' ו'ה'ק'ו'י' פ'רו'ג'ל' ד'ס'יס'
ט'יז'וט' צ'ס'א'ז' ו'ל'ז' ו'ק'ל'ס'ו'ת' נ'ק'ל'ס' ו'ק'י' ו'ה'ל' ז'ל'
ג'ל'ב'ג'ן מ'י'ק'ו'ן'

ולב אָרֶדֶת וכוכם כלוּמֵס נאכבר פַּעֲלָה בְּקָבֶר
מִין טַנְשָׁה עַמָּה חַצְבָּן מִלְּחָמָה עַטָּה
בְּמִינְזִים כֵּן צוֹשִׁי הַס אַדִּיס וְחוֹב צְלָדוֹ וְהַס קַטְנָמִים
פְּנִירָה וְקַן וְלַטָּס קְרִיז סִלְלָה מִלְּחָמָה סַגְלָס צְלָל פְּקָחָה
וְלַמְלָאָה כְּתָב קַטְנָמִים מְנוּזָה מְנוּזָה לְחִיאָה בְּאַלְעָה סַקְטִיעָה
אוֹמָס לְסַהְמָאָה כֵּל דְּקָמִים חִיאָות נַגְדָּה הַלְּבָב לְלָטָא
קְקָקוֹן סַהְמָאָה הַלְּבָב וְסַכְלָל הַוְּנָס סַחְרָה תְּמָמָה שְׂנִי

ל * ۵۷

סימן י' —

ובעיר שלג קם נאום נל' מה ר' נקדים
ח' יצות צכללים אלם ובעלות סגדה מיטיקך
וז ויהוילן מלך פטרכ' דערין כלה מאנו צרי' זיך גנין
ד' ר' גיך ער' נסיך' נישע עדרין קפל' קפל' טוליה
סכל' דטל' נל'ה' נל'ה' מקל' קאיה' לבל' מהוילן
ל'ה' נבל' וומצחותם טהרב' נוות' זמאות ק' ז' ז'
מקון י' דטל' קפל' קפל' קפל' נבל' מהוילן
ח' ז' יויס' מהל' ער' נוות' וכחטו' חומ' זמאות
ד' כ'ם דטל' ער' קפל' פטרכ' וו'יכ' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ל'ה'ל פטרכ' יצות סטט'ס בס' גונס' וויל' זס' ז'
ה'ג' נקל' דטל' מוחלה' ל'ט' זבל' וומצחותם מהל'ב
נוות' וכחטו' קזיזען ר' ז' ז' ניע' דונכט' ווכת' גנס'
ז'ז'ץ' מ' יצ'ים להכל' וו'ס' או' מקל' דשומות ז' ז' ט' ז'
מל'ה' יאנ'ל' לח' ז' קיט'ס' וו'ל' ייל'ס' נ'ך' מהן' וקמץ'

לְסִכְמָנָה קוֹוּ כַּל מַחֲשָׁבָה סְכִינָה וּמוֹעֵד, וְסֶלֶת^ג קָול
עַל רְדוֹבָה^ה כַּזְוֹן טָמֵא טָלֵטָק צַד הַמִּזְבֵּחַ בְּלִין
מַס וּמַעַב מַלְלָה גַּוְונְתָה שְׁלָה נְלָאָגָעָן צַלְלָה תְּמָרָה יְעַדְעָן
וְזַבְדָּה צַד קָבִים וְתָלָה כְּלָמָדָשׁ וְנָסָה דָּקָה כְּרָקָה
זְוֹהָרָה לְלָהָרָה כְּלָמָדָשׁ וְנָסָה דָּקָה כְּרָקָה
בְּפִרְמָחָה. (ולע' סָסָה נְמָלָתָה כְּיַם פָּנוֹרָה דְּלָדְרָה בְּלִילָה
פְּכוּדָלָה סִיְּנָה וְמַס וְחוֹכָה^ו וְזַקְוָה נְמָלָתָן עַבְעָדָה^ז
דָּעַן דְּלָפָן קְוָיָה^ח שְׂמָךְ אַתְּמָה^ט כְּלָמָלָה צְבָא^ט מִיְּצָרָה
בְּסָסָה מַס לְלָהָרָה פְּנִימָה^ט בְּמַיְם וְסִיְּנָה^ט כְּבָדְלָה
נְמָלָתָן פְּנִיסָה^ט כְּגָמָה^ט בְּמַיְם כְּלָמָלָה צְבָא^ט וְנָסָה
וְרִישָׁד^ט נְלָהָרָה קְלָמָלָה עַבְעָדָה^ט בְּיַם כְּמִירָס^ט סָסָה נְגָי^ט
יְזָבוֹלָה גַּוְונְתָה יְשָׁדָה^ט כְּלָמָלָה נְגָדָה^ט וְסָסָה מְדָלָאָרוּ^ט
כְּבָכְתָוָתָה^ט נְגָדָה^ט כְּלָמָלָה נְגָדוֹן^ט כְּפָרָה^ט פְּלָנוֹ^ט נְגָדוֹלָה
לְחַמְעָה^ט לְלָהָרָה סָסָה נְגָי^ט וְמַיְם, וְחוֹקָה^ט זְבָקָמִיס^ט סִיְּנָה
כְּלָמָלָס^ט נְגָרוֹת^ט וְמַס^ט כְּלָמָלָה צְדָה^ט וְסִיְּנָה^ט זְבָקָמִיס
גְּזָוָה^ט כְּמִתְגָּוָת^ט וְגַגְוָה^ט נְגָי^ט סִיְּנָה מִיקְסָס^ט סְקָמָס^ט בְּמָס^ט נְלָהָרָה^ט צְדָה^ט חָאוּיָה^ט
עַל^ט כְּלָמָאָס^ט פְּשָׁחָה^ט מִיקְסָס^ט סְקָמָס^ט בְּמָס^ט נְלָהָרָה^ט צְדָה^ט חָאוּיָה^ט
כְּלָמָיחָה^ט גַּזְלָס^ט חָוָם^ט שְׁלָמָה^ט יְסָקָה^ט נְגָדוֹלָה^ט חָזָיָה^ט כְּמָעָנָה
לְגַנְגָן^ט עַל^ט יְעַגְוָה^ט זָמָס^ט וְסֶקֶת^ט לְגַזְגָז^ט שְׁלָמָה^ט בְּלִי^ט מְחוּיָה
קְגָדְלָן^ט לְלָסָס^ט כְּרָעָמָה^ט וְפְּסִיטָה^ט וְיִסְכָּל^ט נְגָדוֹס^ט וְלָהָרָה^ט
בְּגָמָה^ט מְהַחְיָה^ט זְגָמָה^ט חָלָה^ט לְמָתוֹן^ט שְׁלָמָה^ט סִיְּנָה^ט גְּזָוָה^ט
פְּסִילָלָה^ט וְלוֹחָלָה^ט קְרוּזָה^ט לְטִיכָּה^ט לְטִיכָּה^ט לְלָהָרָה^ט מִיְּצָרָה^ט
לְלָבָקָה^ט נְפָזָה^ט חָלָבָה^ט וְסִיְּנָה^ט נְפָזָה^ט מְהַחְיָה^ט זְגָמָה^ט
סִיְּנָה^ט גְּמָאָה^ט קְיָם^ט בְּן^ט קְוָלָה^ט כְּמָוֹשָׁה^ט כְּקָלָה^ט גְּדָלָה^ט
סְקָמָס^ט פְּרָעָה^ט פְּרָעָה^ט בְּנָי^ט סָסָה^ט חָלָה^ט לְמָלוֹת^ט מִיְּצָרָה^ט
לְלָהָרָה^ט מְתוֹן^ט סְקָמָס^ט וְסִיְּנָה^ט לְהָלָה^ט מְתוֹן^ט לְלָהָרָה^ט
וְסִיְּנָה^ט מְתוֹן^ט וְסִיְּנָה^ט סְקָמָס^ט וְסִיְּנָה^ט מְתוֹן^ט לְלָהָרָה^ט
לְלָהָרָה^ט מְתוֹן^ט וְסִיְּנָה^ט סְקָמָס^ט וְסִיְּנָה^ט מְתוֹן^ט לְלָהָרָה^ט
לְלָהָרָה^ט מְתוֹן^ט וְסִיְּנָה^ט סְקָמָס^ט וְסִיְּנָה^ט מְתוֹן^ט לְלָהָרָה^ט
לְלָהָרָה^ט מְתוֹן^ט וְסִיְּנָה^ט סְקָמָס^ט וְסִיְּנָה^ט מְתוֹן^ט לְלָהָרָה^ט

— סְלִוְתָּה —

ללאו לא פְּכוּ סָנָה כִּאֵנוֹלֶךְ בְּצָרֶי שַׁפְּקוּקִים לְקַיְמָה
לְהַזְּבֵל הַסָּה כִּי כְּדָסָה זָה וְלֹא מְגַמְּשָׂה תְּהִלָּה וְלֹא
מְכַשְּׁשָׂה טָמֵן נְכָתָה חֲרוּבִים וְגַפְרָעָן גְּנִילָה וְלֹא כְּתִילָה
חַלְמָה צָוָלָה לְהַלְיוֹ שְׁצָבוֹעָה לְהַלְיוֹ נְזַמְּתָה נְעוֹמָה נְגַדָּה
וְקִימָצָה לְחוֹסֵם כִּי נְצָרֶג בְּהַלְיוֹ מְגַדְּשָׂה שְׁבִישָׂת וְוָסָת
קְלָהָרָה מְמָסָה לְעַל זְמִינָות דְּסִירָה וְסִנְמָות נְקִיזָה
וְעַדְעָה אַתְּמָה אַתְּמָה אַתְּמָה אַתְּמָה אַתְּמָה אַתְּמָה אַתְּמָה

— 76 —

טכני הוכיח וזה היה נושא למחקרים רבים על מנת לאבדיק שקיום
המגנוטר סופי בתקופה. כי כל שוקר סדרתנו יי' מונחים כיוון זכר
וילג' נסמנת כמקודם, ובמקרה בו מודולקון בגרות של אין סמליזם
בששור כויס גודל דגדודיים (משמעות של ח') בסעיפים אלו חיכון
בגירושין בין מיניות וקונדילינס, וכן מוגלה לדב' זה גזם פחסחים
(עמ' ט'–י'), רק מה שלם תיכון נבדליק נר החוכם מגנוטר ושם,
מי' פלנגו ציירלו מהו מושג, והן זה פלנסום כבבם, אבל אם
מזהם הומו גומש סדרתינו מהו מושג נבנה סמוך וסום דלון.
זהו קלילם כטיבור פיזיולוגי שטחט כל דברון.

ויש לנו גם יוטר כי הוחלט בוגם בוגם כולם כהה זו בכללות מילא נס"ת "לענ"כ"
הממס (ב), ובולג'ה"ס (פס) כתוב בוגם כולם ביתה זו נסכלין מילא נס"ת
"ווס"ת ה'ה. וה'ב' ובראומבו"ס נסכלות דבוגם בוגם פמיין
ומושפין (פ"ג ס"ב³) ולעתה סגנונה ססיה נסורה, וכטבב
פריטו' בדלקת בגנותה, בסיסי מדלוןן סמנורס ב'ב' נזוקן,
שי'ב' ב'כ'ם צה'ר כוועט, וגס מזטלר נקרלה זמאניןן מוויז
בן ערוףס סייע צעוז כסוס גוּלָג, ה'ב' סי' מיליאקון כמאומה
בזוק וצערטש צמוץ כויס נודו, וכטהט ה'ב' דז'וושס פ'ב' ניכנסו
ומהונדז היליגן ליהה מוז בענוסף (פ'ג ס"ו 7') קשות כויס

131

(ז) עיין מה'ש (ריש סי' תרע"ו) והעתיק דברי המג'א הב' וכתב ע"ז: משמעadam הדרך תחלה רך נר א' כי לא היה לו יותר ולא היה יודע שיביאו לו יותר, ולא נתכוון בברכתו כי אם על נר א', לכן כשבニアים לו אה' כי יותר גנות צריך שוב לבך כיוון דלא נתכוון לפוטרו בברכה ראשונה. אלא שחידוש הוא בעניין כיון דעתך המזויה נר איש וביתו וא' כי כבר קיים המזוזה כשהדריך נר ראשון, מה יברך שוב על גנות אהרות דיליכא בהו כי אם משפט נצונות מהדרין עכ'ל. ועיין ש"ז כת"ס תאו"ה סי' קליה ד"ה והנה ב"ז. ומ"כ אמר' התג' מספרו יומין דחנוכת פט' מ"ז בות.

(א) וכן הקשה הפרס'ה (ס"י עת"ר) ובמשמעות רקח על הרמב"ש שיב.

(ב) בוגם' שלפנינו ארנו כתוב הци' אלא כתוב: "ולא היה בו אלא לאחדליק יום אחד", וכגירותת הרמב"ש שהביא ריבינו. אולם גוזך דבריו ריבינו עולמים יפה גם בלא הקדמה זו כנ"ל. וראה לךמן דודן דה בירנבו ברבריא

(7) המג'א ב' סוכב (ס"י חנוך ספק"ס) כתוב ממס
דר"ה נכס כרמיב"ס (ח), אלה נכסה שבדלק נר
כלהן סוכו כוונתו לאבדלק מחריות לון זעיר נזכר, אלה נכס ציריך
וותה"ל נודען לו כוות מצרך בכל פנס עלי". [ונמיין מג"ה רות
ס"י קריש"ז]. וכוגם לאוי מינסנה דוחן ויל' שבדלקן
פוד פעל לאבדלק מטס מיגב' קמאדים ננספהן בכל וטרלן,
וכוות מינס' פפ"י גמלו' ובז' מגניטים. אבל קראונס"ס לד"ל
פ"ז מגנום (פ"ג ס"ז) דלח' מגניטין על מינסנה קבב'. וכן נגנ'יר
חוות' לאמ' גזונחו ותהייז' דולס מעשו מהו' בלמה לאבדלק נכסם
בחזות, והט' סוכ' דעתו על כל הכתובות מבורך בז' מינסן כלהן
זופועל לח' כולם, וס"ל ודיליכ' לה' כו' ספקק. אבל הט' מינס' מטעו
ההו' בלמות, ומלה"כ צלחותו לאיה' גז'יס' זעיר נזכר בכל פנס
פפ' מז'ו. כמו בלמה אבדלק פעד' חביבו' מבורך, וכן בכל
בכמ' מוש' צב'ל'ים מבורך, והט' דהיתוך גמאנ' (ס"י הריש' סק"ז)
פנס' ב' (פ"ט) צמ'ל' כקוו', והט' אבדלק ולו לאבדלק
לע'ת' וב' נפערן וכונן גשימותה הול' גז'יס' בגדנ'ב, אבל גמ'ן הדר
הן נזכר בז' בז' בטהנתה מושפת' על גו' וקו' קה'וס עכ'ל', כייש' כה'
פי' ג' נבכמה בעמ' נס'ים, כוון' זים פלונגהה ה'ס מלוקים גמ'נו
ה'ס חי'ו נזכר' גל'ו'ת' גמאנ' (ס"ט סק"ה).

סימן מס

- א. בעניין הדלקה מפלג המנוחה.
 ב. בטעם שמתחללים להזדlick בליל כ"ה ולא בליל כ"ו.

(6) בשוו"ע מורה (ס"י קמ"ב ס"ח) תלמיד דהוס כוה פנו
 וככל נזכרין לנו הנוגב מפלג סמונס וטומפלי,
 ובנגד ביטן זו שמן צדוקין הוי צבע קוור בלאב. נל"ז זט

三

מגילה (ד' ע"א) סוד"ה חייב, וכן פסק הפר"ח (ס"י תרע"ו סוף"א), כאשר האրיך בכ"ז אאמ"ז הגב"י בספריו יומין דחנוכה (ס"מ מ"ה) [יעו עי"ש דמסיק להלכה (בדברי הורע אמרת דכל הוציא דבריך יכולים לברך בעצמן עדיף טפי דיברכו בעצמן], והביא כמה ראות לזה עי"ש]. — ולודידיה מסתבר דגם ברכת שעשה נשים אינן מברך בכח"ג, ולכאו אט בירך בלי שחדליק וורה נר אבל אחרים כשיידלק בעצמו צורך לחזור ולברך. — אלא דוני"ד עדיף טפי דהרי בירך עכ"פ כשחדליק בבית הכנסת, ועודינו לא מהכר לדלא וחוזר ונרבך בדורותם ברבונו.

"לֹוְבָה" הַחֶדֶת, וּמִקְדָּשָׁת כָּוֹ מַזְלְקוּנָן בְּסֵן צַוְּקָה, הַס
בְּסֵן כָּמָס צִוְּסָה לְהַלְאָן). וְלֹפְעֵיד צִוְּסָה שְׂכָבָה
שְׁכָבָלָם, בְּכָדְלָיקָן כְּכָבָס כְּפָלָיו כְּמַנוֹּת הַלְּקָה, וְלֹפְעֵיד
בְּמַנוֹּת יְמִיסָּה, דָּהָרָב נָהָר קִרְיוֹמָה מְוֹתָה כְּדָלָקָה צָלָג יוֹסֵף, וְלֹפְעֵיד
תְּכִלָּות כְּסֵן כָּמָס, הַלְּמָלָלָה כְּמַנוֹּתָה, הַוְּ כְּפָנָן, בְּוּ נְמָרוֹתָ
מְלָחוֹת כְּבָחָלָתָה, כְּתוּרָן כְּפָיָז (בְּבָ), וְבָמָה דְּבָזָן וְסִינְיאָזָן. וְקַן
סְפָכָלָנָה כְּמוֹ צָלָג יוֹסֵף, וְמַזְוָוָה וְכָדְלָיקָן פְּטָלוֹתָה הַדְּסָטָה. וְקַן
מְנוֹפָה לְפָנָן בְּגָמָה בְּבָטָה (כְּבָמָה עֲצָבָה) סָלָמָה קְהָמָה גְּמָבָה לוֹ נָסָם
דָּלָלָן שְׁמָנוֹת יְמִיסָּה, הַלְּגָדָן "וְכָדְלָקָה" מְמָנוֹ, מְבָשָׂר כָּדְלָלָקָן
מְמָנוֹתָה בְּמָנוֹת יְמִיסָּה. הַלְּגָדָן נְסָחָה בְּרָמָבָס וְכָבָעוֹר (בְּבָ)
לְזִילָּה: וְלֹפְעֵיד שָׂוָה צְוָה נְבָדָלָקָה הַלְּגָדָן וְלֹסְחָה הַמְּבָרָךְ, הַלְּגָדָן וְ
מְבָרָךְ כְּרָמָבָס. וְמַזְדָּקָה לְפָנָן בְּגָמָה בְּגָמָה בְּקָהָלָה נְגָמָה נְגָמָה נְסָם
צִוְּיָוָתָה וְכָדְלָיקָן מְמָנוֹת יְמִיסָּה. וְלֹפְעֵיד קְהָמָה דְּגָמָה נְסָם
וְכָדְלָיקָן מְמָנוֹת צָלָג נְלָאָה, הַלְּגָדָן מְמָנָעָשָׂה צָרָה נְסָם נְסָם נְזָוָס.

סימן חסב

אם יש מזות להרבות בשמן לניר חנוכה

המג'א (בב"ה הטר"ב סק"ג) כתוב שלון מורה נברנזה בזמנם
נמר חונכה, ממה"כ גנותה של שווה כבבב טרוכיס
כס נוליס יוזה ש כוזר מורה גנותה גנותה, הכל עלי"ד לפ"ז
ודזרי בתום נציגות (כ"ג ט"ה) ד"כ וכוסמתפק, וכוסמתפקן מון
בזמן מיז מוס מכבב, ובוינו דמייך גוינלון הבן מוככב
הו נגן, ה"כ יט קיזו נציגי זמן, יט מהו יפה א', וט"כ כל
בזמן טויהל לאיזו מורה טויהר פפה, ווין כוונת מפקנן
ללהח בגאנז לאחד צויא בווקהס למונחו צבטע סאלדיק גנותה,
ושמי נט נציגו מורה דין סוקהס למונחו וויליכס ממי סולב
רבויה רק כייזו מורה, וויפיש להתקני וויסוכין כל צויאו

7318

מיהוקיו זוקר ויכלון נברקויג' עד כי המזין של שהה, דכחית
ביזים הות בכגדם בלהה השם גזואה, וה"ק יוכלו נברקויג' עד
הנות, שעון צרכות כ"ז(3), ה"א כו מזריקון הופך צויס כ"ב
בזוקר וצערז קוזס כלילס, וכן כלzmanה ומום, ה"כ כוisa וכונס
כטשונת יוי פנוכב(4). — ו-ל"ל מה לדין מזריקון דהמת על
ההבדן צויס כ"ב מה מנהה ער, מזוז דרגון צמיכריה מלוי
מאכני, והן לו פרסומי עסוך, لكن תיוקנו להרהור נבדליך צערז
וועס כ"ב צחלה בלהלה.

ולפיו^ז היה צפוי מונקנינו גזירות הכנסה, ממהפנין מהנה
כבוד כויס גודל וחומר פלאג כמוהם מדליקן ומהפנין
מעירוב, כי נזבכג'ן סוחה מקודם מענין, וית ברוכת זרועים דהנו
יגונגן זו כבמתקדמת, וכן מזוקקון לבנייה במונרכיה נצית בכנסת
כבודם דרשו כבוס נזבכה, כוותה מהר' זעירע' (ס"י קרש"ה
ס"ז) וכגעז'ן (סק"ז) וצמיג'ן (סק"ט), ומבה"ט ימי מליקון
טההר פלאג כסמהה דישען נזב זכר נזבקת ממס בכיו ממליקון
המנורך צבוש כויס גודל, וכמו"ב מטה נזובנן לאבדיק נזות
טישס,]^ח שין ז"מ (ס"י קמץ"ג חותה ה') ז' וגפמיג'ן (ס"י כריז'ל
ה' ה' ס' סק"ב), ה' ס' מהוז נפי זרוי לתרמם'ס סיל' סס"ל דרכו
מליקון נזב כמנורך גמיךק צבוקה^ט.

לשלישית לרמ"ב ב"ג' ננ"ד ליבצ' קומיסיה כרמלזוניכי,
שברקעיו כוון דמלון פך חד אל סמן כסות צו
לאבדליק נולס מהה, ה"כ היה נס כסות גללה כדרהצן, ימיין
בכדיי (ס"י מ"ע) ובכיהו רוחה"ס על כסמה"ג כל חנוכס
בנדפס צממ"ג סוף ח"ל, ובנס גנ"מ היחת ומלווה פך
במנון וגול כסות צו לאבדליק הילך נולס מהה, וכרכמ"ס סכיריה
ולס כהו באיז מוליקון למאורה צמתקוץ וביחס זולקת מרוץ
עד זוקר, אך כסות מזקן סמנוס ומיצין ומוליקון צווקר
ברובו דאום מגוכך עד בלע. והוא גלן ור' כפץ הילך לאבדליק

一五三

ו- וכן תהי באור גדול על משכינות יומה (פ"ז מ"ד), עי"ש מה שהאריך בוט.

א"ע מפי א"א דביה תאנדר איזלך כל היום.

לן, וכן בראותם מה מזאנו בבריותו.] וכיב"כ ג"כ בשערת בנין שלמה (ס"י נ"ג). [והביא שם ראה לשיטת הרמב"ם הנל' מהא דאמרו בגמ' ולא היה בו להדילך אלא יום אחד, ולכך תורול דלא היה בו להדילך אלא לילה אחת, ודאי כשית הרמב"ם הנייל דעת בבורר היה צריך להדילך.

ובדברי רבינו א"ש גירוש השאלות (שאלותא כ"ו) [דרק ע"ה צ"ב מדבח"ס] וילך; ולא היה בו להדליך אפילו יומם אחד. ואילו בוגר פוננו איתא ולא היה בו להדליך אלא יום אחד. [וראה בחוברת "האהל" (ח'ו נ"ג) א' עמוד נ"ב] מה שכתב ש"ב הרה"ג מ"ה אליעזר יואל פרשך נ"י (נכד רבינו) ספריש ברבי השאלות בדור חמץ, ולטנג'ל לא ליליאן, דכונת

תשובה: אין לדמות, וכך גם סמנומת כיס צווחה גס גוועס
סכים זולק כל שמוינט ימיט געלס ויזוועס (ויה פיטו)
הס נעלמר פמיין כבז"י (ס"י תל"ע) בסיו מהמקשים סכמן
לעטנומל הלקיטס וכולדיקן געל נולט וקיומו ג"כ מונט קלקלס בכל
לולק, מ"מ כיס זולק מושג עד מעיגן (ב) כמו ג"כ מעטיג זולק
כל כיס צוועז כל פמאנן כל דיליקט, קלילית גנט צבם (כ"ב)
ט"ג) ולטצ"ז ד"ס ובס כיס מסיים, פיטוינט לנטנטה הנם
שרבון חאנטן גולדס כוסה זולק מושג עד מעיגן, [וככלחוב
יכל נאלדיק נר חונקס פטנאל גיטוינט מהו האני, (וככלחוב
טנוו ס"י תל"ע), מכל מוקס מהר פטמוד סטוח פטוח ג"מ
כהלו שיטוט, וגונטס מהוון, וטונג ג"ה מזיג, פטועל פיטול
לאלדיק גאנטס] לטעון שיטוט שטומה כל בלולא, (וישוין
ברמאכ"ז צבם (ס"י פ"ז) ודבל וטאינט מושג עד פטעל געל גאנ
טאנקן, כויה נלמעוון מן שטומגר הלול יולט כל כלולא, וכפרטן לדילין
טאנליקן צפיטס וויחטס ביביג נגעני קנטיא, טטומגר לאלדיק געל
בלולא [גאנטס] לכל כטיטות כל מה פסק כטאנט (ס"י תל"ע)
סק"ג) טוועז.

ובזה מושג מהני מגילן (ס"ג ע"ב) פטיטס כס מלה נאנטיגס
כל קלולא, ומ"מ מובצע דטלקן נר חאנטן. ובמתני מסיס
וזס כבגנ' דצל רצטנאה צעלס כטראן כל קלולא, זאנט קאנט דטראט
טיטלא פטומס, ומ"מ נקט נר גאנטס, וכטראן גיטוינט ג"כ
מייל דראטן, דטאמטה צעלס מלה נאנטיגס גוועס פטובע ג"כ פטעל
מוספין). וטאנל מושג יונן צאנטיגס פס במתני מלהן רק.

טוּפָר

ראשונים שהזכירו דמצות הדלקת ג"ח הוא עד עה"ש, איתת להו
כטיטת רשי"ז, הנ"ל דמצות הדלקת המנורה היא רק בלילה,
א"כ מסתברensus דנס המנורה היה ג"כ רק בלילה שלא עבד דטראט
למיינט. ובאמת דעת הסמ"ג (מ"ע קצ"ג) דמצות הדלקת המנורה
הוא רק בלילה א"כ שפיר הוכיר הלשון עד עה"ש. אבל לשיטת
הרמ"ט"ם שהמצוות הוא גם ביום א"כ בחדאי היה הנס גם ביום,
הלא שירק הדלקת ג"ח גם ביום.

ב) לא יוכתי להבין מה שהתוסיף רבינו דברי הב"י אלן, ואולי
מש"כ מקודם לזה היה כוונו דהנס היה דטלק ח' ייטט (זוטיפים
כהא דאיתא ג"כ במדרש תנחותמא פ' התזוה) דמעשה נסיך היה
manınורה שהי' מדליךין אותה מרראש השנה ולא הוותה מתחכמת
עד שנה אחרת. וכן הביא בס' פרדרז יוסוף (שם) משפטה דבר
מוועדי ה' על הסמ"ג דכתב כנ"ל ליטיב דברי הב"י דתהי דהנס
היה דמצואו בכל בוקר מנורה בלאה טמן, ורקת דאריך יוצאיין בה
הא נר שקבתה נדינן השמן כדאיתא במנחות (פ"ח ע"ב), והי'
דכל הח' ייטט דטלק ססדר בעלי הדלקת מחדש. [וע"ז כתוב רבינו
מש"כ לחמי הב"י הנ"ל א"א לווער תכ"י], ברום הביא שם משוח"ת
אברוי יישר ח'ב (ס"י קצ"ה) דתמה על המדרש הנ"ל דהרי היה
ארכיך הטעבה והדלקה בכל יום, וכן קיטה ע"ד ספר מוועדי ה'
הן"ל, עי"ש.

ג) בט"א (שם) העיר הא דלא קאמר בגמ' לאטורוי קראת
טאנטיגס זהה. ראה כי הטעבה הדראמת אויגלה דטללה אין

וכגדסוקין צטוויש להו"ס (ס"י פיל"ה ס"ג). וצפלט כי סייר
מלות וטהיינט ס"ה מזטס זא קלוי וטאנטס (ב) וטהיינט
מקודם נאנטיגס סטס, דטליה צטנחת (ס"ג ט"ה). וטפיול במלות
דויען כוון צטנחת צז זא סטס קאנטס זא קלוי וטהיינט,
וטהיינט מלות פטיטם דטס"ט להס"ט להס"ט.

שוב מילאי שיוד רהיא [טאנט צטנחו מלות סייר סוקטס
לטאנטן] מזטבי סטנמי גאנטיס צטח (ס"ג) ריטם כל
טהיינט (ז"ג ט"ה מזטבי סטנמי כטראט כטראט כטראט — מלה ס"ט), וחילו
לטבי סטג' צטנחת דטליה זאן קפיזט לתק צטן גאנט חאנט
כטישו, מ"מ מזטס כוון זטאנטס מ"ט סטאנטס זא טאנט
חאנט גאנט, וטאנט אטסומ צטנחו להס"ט לאנטס ממען פט"ל.
נאנטס גאנט זא טאנט גאנט גאנט זא טאנט זא טאנט זא טאנט
טאנטס זא טאנט זא טאנט זא טאנט זא טאנט זא טאנט זא טאנט
טאנט (ס"י תל"ע ס"ק") [דטאנטן טאנט סטאנט טאנט]
טאנטן.]

סימן מס' תשגב

ט

שאלה: מי צלען נר חאנטן כל קלולא הס מותר לאלה
[גאנטס] מהר עמוד כטהר, לאן סייר זא ערמא זאנט.
טאנטיגס מלוי האני כוון דטלקן ג"ה כטהר סויס.

ע ק ב י

ב) כפישותו סוגיות הגמי' בשיטת (קל"ג ע"ב) ומנתונות (ס"ג
ע"א) עי"ש. וכבר האידין בוח חז"ה (מערכת ז' כלל י"ב)
עי"ש. [וע"ע בחיי ק"ז] מרכן החת"ס עמ"ס סוכה (ס"ט ע"ב)
וזטט (ל'ה ע"ב) דאפי' איז אונגווע דאורוריאת היינט שטהא
המגזה בעגמא מהודרת, אבל להדרה מבוחן איזו אלא מודה
חסידות עי"ש, ופישוט דנו"ד דאיירוי בה ריבינו הרוי בגוועז
המגזה].

א) רל' לשיטת הרמ"ט"ם בה' תמיידין ומוספין (פ"ג הי"ב)
שahngrah הוויה הדלקת גם ביום, דלפיז' היה הנס שוואיה דטלק
אף ביום. (וראה לעיל ס"י חט"א מס"ב בוח רבינו). משא"כ
לטיטת רשי"ז שבת (ס"ב ע"ב) ד"ה כבודת, ופירש"י עה"ת ר"פ
תנחת, שאין המזח אלא בלילה, א"כ מחריבי חותי דטלק נס ביום
(אם לא שנאמיר דמ"ט' על נר מערבי היה הנס גם ביום כיוון
שטעבזה כל היום כטבואר טט, הלכך סייר שיטות הדלקת ג"ח
גם ביום מצעד גור מערבי ודוחק, וע"ז רשי"ז גונגה (כ"ו ע"ב)
ד"ה מנורה).

ובגוף דברי רבינו זיל דעהלה דיזט להדליך בברכה אחר
עה"ש. הינה הראשונים הובייר להדיאו ומון הדלקה עד עלות
השחר בלבד, ועיין בסח"ת (ס"י רב"ה) בסמ"ג (סוט' חלך מ"ע
דר' ר"ג ע"ב מדרפה"ס) נארידי שבת (ס"א ע"ב) ובגמ"ע היל
חונכה (פ"ז אורה ב'). ובמג"א (ס"י טרע"ב סק"ה).
... .

בצ'ה'ר שפַּדוּין מִשְׁכָּנָה וְאֶיכָּמָה כִּיכָּלָה יוֹמָר וְכֵכָּר נְמִיחִיבָּת צָהָב.
נִיקְרַט סָס גַּעַל גְּפֻטְיוֹת וַיְגַלְלֵן לְדַלְקֵן כָּל בָּלְלָה, לְמַנְוֹתָה בָּלְלָה
בְּבָבָר כָּל בָּלְלָה, וְעַד שָׁחַכְלָה רַגְלָה מִן כְּזֹקָן כָּוָה וְקָרְנוֹתָה מִן
גְּמַנְבָּחָה.

עוד נזכר דלט ש היה בנו של עדרון מגדה כתהר, כסג שלון טו
חלי כסג עד פמזה כתהר מליקין, ויט לסמוך ליהו גזען
בוגר נזרם (ס"י מיל"ב מות ה') ודבצ"ז פון צבואר ניר

1

סימן חסד

אם צריך להדליק בנ"ח את רוב היוצא מ-הפתילה

נראה לי ושם דליק נון שוליך רוב כיוון מה
בפומולס דטליה נטוע (ס"ר רס"ד ס"ה) לנוין
כלוקה נר נתת, וכחטם דוחס למ' זיליך רוג כיוון מן כפתול
חוינו נדליך יפס כיעט, וחיטוין צמלה ומא כוו סייליך יפס,
וכוון ולוינו דוליך יפס כיפע טיל"ל ומא ה"כ למ' חיטוין
בדלקה צוא). וויליס מרדי"ז בצח (ס"ג ע"ב) ד"ה מני ר' מורי,
וחוץ; נזכר ב"ת לנוין מאויה לנטולות נר גמוד שטהן בלאנות
טולות מהליכא, הילמ' צכי סחי נויגל כו' כדלקה פט"ל. מטעם
דרס למ' כלוקה כ"ב למ' מצינ'ה כלוקה. ועוד דין הנוכס
דוויין ומנוינה צערין, וגמוועה כהונ' לנטולות נר המוי, וכחטב
בדרכ"י (ס"ה ע"ה) ד"ס ומ' פאטהן טולס, ח"ל: וכן פאטהן
מרויבס פיקון וכשעיר בע"ל, ומכת"ב נצנ'ם במתוך חוטס סט
להוות צמלה ומא כוו סייליך יפס, קבם סקייל'ל כהונ' להן זוקק
זה, סיינו ה"ס סטליקס ממייקלה ככונן, היל' ה"ס למ' כלוקה
יפס, ה"ס זוקק לא (ב).

ט' ט' ט' ט'

בשות' מי יהודה (סוט' ל') דכתב בchapנוכה דקייל' כתבה אין קוק לה עי' לא צריך להודיע רוב היוצא. ואף דברו שלמי שבת פ"א ה"א) מבהיר גם בchapנוכה צריך להגיד רוב היוצא, ופשט לדלהבר רבינו זליגינו מושם דטל' כבטה זוק לה עי'יש. ופשט לדלהבר רבינו זליגינו זיבן תליה חד באידן.

(ג) בתל תħaliex (צנת Tarġa) ġieġi li "umod iż-żej" (כזה עז) כתוב עז
בביננו וביןנו והיות שיש איזה SIGNIUM מושב'כ כאן, העתקנו
הרביעי עז...

נסתפקתי בהא דאיתא בש"ע או"ח (ס"י רס"ד ס"ח) מהמדליק גור לשבת ציריך שידליך רוב היוצא מן הפתילה, אם גם בוגר של יוט' הדין כן, וועלא בשבת (כ"א ע"ב) אמר סתם תמדליך ציריך שידליך ולא אמר המدلיך בע"צ. ולפי טעם פשוט שציריך להדליך את רוב היוצא הוא מושם שם לא מדליך ורק מעט ציריך תיקון והטהרה, ויש לנו שמא יתכן אותו נשבת, א"כ בוגר יו"ט ובוגר הגוכה דאיין חשת טביה ייטה אותו, אין ציריך להדליך רוב היוצא, אבל אם נאמר שהטעם הוא

עד מועד בחתול, וזה הנקרא גַּמְלָא נִזְמָה גַּם כֵּן עד צִימָר קוֹסֶת.
ולפִי"ז ניחתת גַּם כֵּן וְלֹא קָפָה נ"כ ק"ט, ה"ג, וְלֹא כָּלָכָל כְּלָקָן
גַּמְלָא לְלָבָלָקָן זְנִיעָנָד וְלֹא ק"ס בְּלֹא נִוְהָה עד פָּמוֹד כַּמְתָל, עַיִן וּפְסָקוּין
לְלָבָלָקָן זְנִיעָנָד וְלֹא ק"ס בְּלֹא נִוְהָה עד בְּנֵן סִקְמָה וּכְדִילְתִּים
צְגַם נִצְלוֹת (ח' ע"ז) ובגַּמְעַד הַוְּהָם (ס"י ר' ל'ב' ס"ז),
ה"כ בְּלֹא דְּמַוְיָּה לְכַבְּנָיוֹת בְּמָסָלָן נִבְגָּשִׁים רַק מֵלָעַמָּד בְּתַחְרָה).
ה"כ בְּלֹא נִוְהָה לְלֹן מִלְּקָה בְּכָבְדָּכְבָּה ק"ס בְּצַפְנוֹנָה לְמִלְּקָה מִוְיָין, וּלְהַלְּכָה
בְּכָל נִמְתָּחִים נִצְלוֹת (ב"ב) וּקוֹרָה רַק מֵלָעַמָּד פְּלָגָה וּמִתְּלָגָה,
וּלְכָל קָתָן בְּסַבְּבָיו שָׂבָטָה כְּשׂוּמָה, וּסְוּה נ"כ פְּלָגָה וּמִתְּלָגָה, דִּינְכָּל
סְבָבָרוֹ שְׁקָלִית בְּשֻׁמוֹר צּוֹס כַּהֲבָה, עַיִן מִנּוֹת (ב"ג),
בְּלֹא ע"ז מִלְּכָבְדָּה, וְלֹא מִלְּמָרְדָּךְ בְּצַדְוקָה וְלֹא מִלְּמָרְדָּךְ בְּפְרִיעָה
בְּלֹא ע"ז מִלְּכָבְדָּה, וְלֹא מִלְּמָרְדָּךְ בְּצַדְוקָה, וְנוֹכָה כֵּל כְּלָלָתָה, רַק מִוּסָף עוֹד כֵּל כְּיֻוסָּה
בְּלֹא ע"ז מִלְּכָבְדָּה, וְלֹא כַּהֲבָה כֵּל חַדְשָׁבָה כֵּל כְּלָלָתָה
בְּלֹא ע"ז מִלְּכָבְדָּה, וְלֹא כַּהֲבָה כֵּל כְּלָלָתָה, וְלֹא כַּהֲבָה כֵּל כְּלָלָתָה.

אללא דנפ"ד כמ"ה (פ' חפט' ל"ט חפט' ג) דסמי דלו
קרם מגיל בלילה עד לחר עמוד כבמל שוכן פלשו וככל
AKEROT שוה, בין דשלו גולוכ וצמבל ממוד כבמל מיקרי יוס,
עליך צפיג בם לון נאקי גג פטיגת ב.

רפסותא קודס לוח בכוכבוס גם סמסון וטומג משני,
עמ' עדין לא כניען מן חזון כל חומו יוס, וט
סמן נוב זייגל נכליק האל פגע במנחה, האל הן פסקון למי
בכמלהין האל פגע במנחה נץ מצלך חן טעם גלגול דוקה,
פין ר'ע (ס"י קמ"ב ס"ה).

וראייתי למל'ם בפה (כ"ה ע"ג) כסונו דכמפס גנוק
לפטומות זהל: דהס רוכ נבדליך מולדיק סמוּך
לבקיעת סחמה, וטמ' מילך פלטומו ייסוח עכ"ל, עוו"פ, וכלה
דרתני מהבנט בכמה, סייע ולמי היכל היוציא פנוי נבדליך,
ובכל בקளוּס, ומפני ותית' זהה, וממכ"ב למפל בעמוד

۱۲۷

מדברינו קבלה אל מדרבנן בעלמא, והאר הגא בדרבנן לא מווייד, וועאעג דתני תפלת מוספין, אגב מוספין תנא לתפלת מוספין דוחד טעם נינחו, כדאמרינו לעיל ולתפלת מוספין כמוספין שוויה דרבנן, וכן הוא דתנו לקריאת הילל, הלל נמי דברי קבלה הוא עכ"ל.

(ה) כוונת רבינו דכמו ולא תני קריית המגילה בלילה, ה'ג
 (ד) וכ'כ ג'כ בטו"א (שם).

(ז) צ"ב לכה דעה להרבה א"ב אשכנז (ברבצ'ן) יובל להרבה ג'.
ולורל להרבות ברברה א"ב אשכנז (ברבצ'ן) יובל להרבה ג'.

(א) בלבוש (ס"י רס"ד ס"ח) כתוב ג"כ הדעתם וצריך שידליך
דרוב הפתילה בגין דיבבת כדי שהלהב עילתה יפה מיד שישליך ידו,
ודומיא וחדלקת המגורה בביבהמ"ק. — ולפי"ז כ"ש דיש לדמות
החדלקת בגין חונכה להדלקת המגורה בביבהמ"ק. — ובעיקר דבריו
סבירו כבר העלה כן בשווית מהר"י ברונוא (ס"י ל"ט) סוד"ה
אין לומר, וחובה בバイור הלכת (ס"י תרעע"ג ס"ב). אולם עין